

2 Khawm 1804.

(24.43.)

2 P. 1804.

Lundorph.

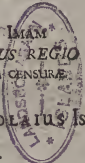
3253-

387.5

por

X DISSERTATIO
HISTORICO-OECONOMICA
DE
COMMEATU VETE-
RUM ISLADORUM
PRÆCIPUE NAVALI
HODIE RESTITUENDO

CUJUS
PARTICULAM IMAM
PRO STIPENDIO VICTUS REGIO
PLACIDÆ DISSENTIENTIUM CENSURÆ
SUBMITTIT
THORSTANUS NICOLAUS Isl.
PHILOS. BACC.
DEFENDENTE
DOCTISSIMO JUVENE
OTTHONE JOHANNÆO
S.S. THEOL. STUD.
IN AUDITORIO

DIE 16. JULII 1759.

HAVNIAE,
TYPIS NICOLAI MÖLLERI.

GEHT VORAN

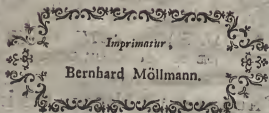
WILDE VON DER FELD

GEHT VORAN

WILDE VON DER FELD

GEHT VORAN

WILDE VON DER FELD

Imprimatur

Bernhard Möllmann.

100578

EXCELLENTISSIMO & GENEROSISSIMO

HEROI

HOLGEIRO a SCHEEL

ORDINIS DANEBROGICI EQVITI

AURATO

SACRÆ REGIÆ MAJEST.

A CONSILIIS INTIMIS, PROVINCIAE SÆLLAND:

SATRAPÆ REGIO

NEC NON

DITIONIS ROSCHILDENSIS PRÆFECTO.

&c. &c.

ILLUSTRISSIMO & GENEROSISSIMO

HEROI

FRIDERICO

WILHELMO

LIBERO BARONI

DE WEDEL,

SACRI CUBICULI PARASTATÆ

CLIDUCHO

NEC NON

SECUNDO CAMERÆ DANICÆ PRÆFECTO.

UT ET
PERILLUSTRI & SUMME VENERABILI
LUDOVICO HARBOE

SCRO STÆ THEOLOGICÆ
IN ACADEMIA HAVNIENSI PROF. P.
DIOECESIOS SIÆLLAND. & FERÖARUM EPISCOPO
VIGILANTISSIMO, GENERALI ECCLESiarUM
PER UTRUMQUE REGNUM INSPECTORI,
NEC NON
SOCIETATIS REGIÆ SCIENTIARUM HAVN.
MEMBRO HONORARIO.

DOMINIS & FAUTORIBUS

SUIS INDULGENTISSIMIS

**Hocce Studiorum Academicorum
qvaecunqve Specimen submissima
animi Veneratione in ulteriorem sui
studiorumqve suorum commendatio-
nem, dedicat atqve offert**

TANTORUM NOMINUM

Devotissimus subiectissimusqve Servus

Author.

Præ-

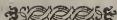

Præcognoscenda
De
Commeatu in Genere.

§. I.

Per *commeatum* (Transport) hoc loco
nil aliud intelligo, quam ejusmodi
actum, quo varii generis Res ex uno
loco in alterum transmittuntur: Aut si ma-
vis: *Commeatus* est iter, quod ad defectus
sive inopiam rerum ad necessitates & com-
moda vitæ pertinentium, actu supplendam
instituitur; Istæ vero Res aut sunt *Opera*
Naturæ aut *artis*: *Opera naturæ* voco
quæ ipsa natura producit; quæ vero ex
operibus naturæ conficiuntur *opera artis*
nominari solent; Unde facile adparet
omnem commeatum (in toto suo ambitu
sumtum) circa opera naturæ & artis versari.

SCHOL. Terminus *Transport* alias est terminus qui-
dam æquivocus; Etenim aliud sensu juridico,
aliud, arithmetico, œconomico denique longe
aliud significat; quo quidem ultimo signifi-
catu hæc vox a nobis accepta est. Plura de
hujus æquivocatione Vid. Lex. Universal. ed.

Lipsiæ & Hallæ Tom. 44. pag. 2125. 2126.
& seqq.

§ 2. Commeatus circa opera naturæ & artis versatur (§. 1.), quæ si ratione usus ulterius consideremus, multifaria quidem ratione nobis hæc utilia esse posse abunde patebit: Qvod ad opera naturæ adtinet, insignem nobis hæc utilitatem præstant. 1.) *Mediate*, dum operam quandam externam supponunt. 2.) *Immediate*, dum etiam nulla mediante re utilia sunt: Idque iterum ratione status nostri a) interni b) externi.

SCHOL. Quid? qvod difficile erit vel unicum naturæ opus detegere, neque illud hætenus detectum est, qvod nulla prorsus ratione nulloque respectu nobis utile esse queat. Neque enim mirum; cum in creatione rerum omnipium Spirituum felicitatem & perfectionem intenderit benignissimus Deus.

§. 3. Ubi Natura desinit, incipit ars, naturæ tanquam a pedibus: Opera naturæ etiam ordine priora & superiora opera artis utpote posteriora sequuntur. Qvod ad hæc adtinet, duplici respectu considerari possunt nimirum: aut ratione materiæ ex qua constant: *materialiter*; aut ratione scopi, in quem esformata sunt s. *formaliter*; Si illud, opera artis sunt opera naturæ (§. 5.) si vero hoc obtinet opera artis habemus (§. cit.) Hæc itaque pro scopo habent: 1.) *Vitæ nostræ conservationem*, & hinc nobis utilis.

lissima sunt: a) qua *hominibus* b) qua *in hoc vel illo statu* consideratis. 2.) Ea quæ nobis *tangquam bona representamus*, existentiae reddenda; c) quæ adpetitionibus nostris satisfaciunt: Hæ autem tendunt a) ad adquirendas opes externas b) ad honores captandos c) ad sensus delectandos.

§. 4. Horum vero tum artis tum naturæ operum, non tantum utilium, sed & maxime necessariorum, non eadem ubique terrarum quantitas & copia, nec eadem qualitas est; Et, quod præcipuum, quorum magna alibi copia, eorundem maxima alibi est inopia, & contra: Qui quidem, ut ita dicam, artis & naturæ defectus, cum haud exiguo malo damnoque sæpe conjunctus, non tantum in diversis terris & regionibus obtinet, sed & in unius ejusdemque terræ diversis tractibus. Hoc in casu nobis certe annitendum est, ut hic operum defectus, qua illud fieri potest, suppleatur, unde etiam media, quibus id obtineri queat, indagare necesse habemus.

§. 5. Inter hæc media commeatus, ni fallor, referendus est: Actus enim, quo varii generis Res ex uno loco in alterum transmittuntur, certissime earundem inopiam, quæ, dato loco, obtinet, supplet. Hic actus est commeatus (§. 1.) Ergo commea-

meatus medium quoddam, quo hæc rerum inopia suppleri queat, constituit.

§ 6. Commeatus omnis *utilis* est vel *necessarius*. Scopus enim hujus in eo consistit, ut istorum artis vel naturæ operum, quæ varia ratione nobis utilia sunt vel etiam necessaria (§. 2. & 3.), & quæ hoc vel illo loco desiderantur (§. 4.), inopia suppleri queat (§. 5.); quod ut obtineatur utile est vel necessarium (§. 4.). Jam vero usus cujuslibet rei ex ipsius scopo dijudicandus est; omnis ergo commeatus utilis est vel necessarius.

§. 7. *Scopus* rei dicitur usus, propter quem res fit: consequenter *Scopus commeatus*, in usu quem secum fert, consistit; Jam vero cum omnis commeatus ejus debeat esse conditionis, ut usus quem secum fert, obtineri queat. Commeatum omnem cum suo scopo consentire debere manifestum est. Illi itaque, qui a commeatu sunt, eorum quæ sequuntur, rationem ducant, oportet. Nimirum videant: 1.) *Utrum operum naturæ & artis inopia eo, quo subvebuntur, loco, revera obtineat nec ne?* 2.) *Num eadem dato loco utilia sint vel necessaria, an vero non?* 3.) *Num eorundem inopia, quæ dato loco obtinet, iis, quæ subvebuntur, apte suppleri queat?*

Et

Et consequenter incolis, in quorum gratiam asportantur, satisfaciant, nec ne?

§. 8. Licet certis quibusdam artis & naturæ operibus nos quomodocunque destituamur, Ineutiqvam tamen sequitur, hæc statim aliunde asportari debere. (§. 5.). Si enim, præter eorundem subvectionem, plura adsunt media, quibus inopia suppleatur, neutiqvam temnenda sunt. Duo autem, mi fallor, hic locum invenire queunt; nempe, vel aliorum pro iis, quæ desiderantur, substitutio, vel eorundem productio, quæ in operibus naturæ mediate habet locum: Quod ad hanc adinet, regulæ sequentes generatim tenendæ sunt: 1.) *Notionem operum naturæ, quantum fieri potest, distinctam, possideamus necesse est.* 2.) *Media ex ipsorum natura & constitutione deducta, & cum circumstantiis comparata, per quæ eorum productio fieri queat, investigentur.* 3.) *Hæc media investigata, cum scopo operum producendorum, quem obtinere cupimus, rite combinentur & sic porro.*

§. 9 Si autem opera naturæ & artis vitio quodam laborent, ut in sua specie imperfecta sint, nec ideo statim istorum, quæ fit aliunde, advectione opus est, dum nimirum eorundum perfectio alias obtineri po-

test; quo quidem in casu nobis certe annitendum est, ut ad debitam perfectionem perducere queant. Hunc in finem regulæ sequentes generatim tenendæ sunt: 1.) Possideamus cognitionem, quantum fieri potest distinctam, de his artibus & naturæ operibus, & de summo gradu perfectionis, quem unquam adsequi queunt. 2.) De iudicio aliorum de hac operum perfectione solliciti esse debemus. 3.) Media nobis investiganda sunt, non tantum ex natura eorundem, sed & ex circumstantiis, deducta, per quæ summus gradus perfectionis eorum obtineri queat, ut etiam juxta, opinionem hominum, qua fieri potest, perfecta evadant.

SCHOL. His ita dictis; riteque perpensis non tantum facilius determinare valemus, quoniam in casu istorum, quibus egemus, artis vel naturæ operum, productio, eorumque, quæ vitio & imperfectione quadam laborant, perfectio hoc vel illo loco obtineri queant; Verum etiam quoniam in casu eorundem subvectione opus sit & sic porro.

§. 10. Nisi ea, quæ in comœatu evitare possunt, incommoda; evitemus, certe contra regulas prudentiæ peccamus; quatenus autem hæc evitare queunt, comœatus commodus, & in casu opposito incommodus habendus est. Hinc quo plura & majora commodas, cæteris paribus secum fert comœa-

meatus, eo commodior est & melior, & hinc alteri, qui pluribus & gravioribus vexatur incommodis, præferendus: casus oppositus opposita ratione declarandus est.

Cor. 1. Ex his colligo: Commeatus, qui & quatenus majori cum labore & damno conjunctus est, alteri, qui & quatenus minori cum labore & damno connectitur postponendus & hic præponendus est.

Cor. 2. Si nimios in rem quandam sumptus expendimus, regulis prudentiæ haud conformiter agimus. Hinc Commeatus, minimo, quantum fieri potest, sumtui esse debet, qui quo leviores exigit sumptus, eo melior est & commodior; Unde etiam alteri, qui majores exigit sumptus, præferendus est & contra.

SCHOL. A, quatenus ad omne, vel hic etiam minus recte concludis; determinationes enim quæ hac §. dedimus, uti facile vides, essentielles non sunt sed accidentales; Hinc non universaliter inferre licet; Omnis & quilibet commeatus, qui minori est sumptui, alteri qui majori, semper tuto præferendus est: Quid? quod ipse subvectionis scopus sæpe requirit, ut commeatus etiam sumptuosior, alteri, qui non tantos exigit sumptus præferatur & contra (§. 7.)

§. 11. Consideremus porro commeatum ratione instrumentorum, quorum ope instituitur; Id quod duplici quidem ratione fieri posse abunde patebit; Aut nimirum hæc instrumenta sunt navigia aut animantia bruta, Si illud commeatus *navalis* sin vero hoc obtinet, *terrestris* audit.

SCHOL. Quæ de commeatu generatim hætenus attuli, commode etiam ad commeatum navalem & terrestrem applicari posse res est in vado.

§. 12. Non tantum commeatus terrestris sed & navalis certis in locis & determinatis sub circumstantiis per locorum naturam & constitutionem sunt quasi *necessarii* h. e. in quibusdam terræ locis commeatus terrestris; non vero navalis; in aliis navalis & non terrestris item possibilis est; Dantur enim, ut novimus, ea terrarum loca, ubi, ob aquarum defectum & inopiam ad debitum scopum obtinendum, si non in totum, tamen ex parte, navigia commode adhiberi nequeunt. Novimus porro alia; in quibus nec animantia bruta scopo præfixo facere queant satis. Plerumque tamen ubi unum non sufficit, alterum ejus vicem supplere posse eadem testis est experientia.

§. 13. Etamsi nonnullis in locis commeatus navalis & terrestris pro diversa locorum natura & constitutione sint omnino neces-

cessarii (§. 12.); nihilo tamen minus in aliis locis sunt quasi *arbitrarii*, ita ut horum uterque per locorum naturam æque possibilis sit; sed quoniam præferendus, ab arbitrio nostro prorsus dependeat. In hoc casu nisi pari passu lambulent, quæstio problematica proponi posset, uter horum jure præferendus sit? At vero non respondetur, nisi fallor, distincte & determinate ad hanc quæstionem ulteriori determinatione nondum facta; quin etiam mox hunc mox illum varia pro locorum & circumstantiarum ratione primas sibi vindicare non dubitem; Res enim omnino est, quæ a circumstantiis maximam partem pendet, interea tamen certum est, cum omnis commeatus cum suo scopo consentire debeat (§. 7.) quod is, qui scopum melius pleniusque altero assequitur, alteri certo præferendus sit (§. 6. 7. & 10). Sed de his magis determinate in sequentibus.

§. 14. Commeatus porro ratione terrarum spectatus aut ponitur in nexu cum terris exteris, aut non, si illud, *externus*, sin vero hoc, commeatus *internus* dici meretur: Jam vero in omni commeatu instrumentis quibusdam quorum ope ad actum perducitur, utimur; Hæc sunt potissimum aut navigia aut animantia bruta (§. 10.): Omnis itaque commeatus internus & exter-

nus vel navalis est vel terrestris; Unde etiam facile adparet omnem Commeatum navalem & terrestrem aut esse internum aut externum.

§. 15. Operum naturæ & artis, utilium vel necessariorum, inopia, quæ in terris s. regionibus obtinet, vel per commeatum internum vel externum suppleri potest si illud Commeatus internus sufficiet; sin vero hoc, commeatu externo opus est; Cautelis tamen, quas §. 7. & seqq. adtuli, rite observatis. Hæc de Commeatu generatim dixisse sufficiat.

PRO STIPENDIO SCHEELIANO.

SECTIO PRIMA.

De

Commeatus Ufu per Islandiam
magis determinato.

§. 1.

Inopiam operum naturæ & artis etiam quæ alias suppleri nequit, per commeatum suppleri posse, & hinc eum utilem esse supra evici; At vero cum hæc in Islandia locum habeat & habere queat; quin heic etiam commeatus tum utilis sit tum necessarius, nullum est dubium.

§. 2. Dubitas fortasse de veritate subsumptionis; resolvamus rationem huius dubii, & patebit hanc in commeatus usu non contineri, sed in eo, quod quorumvis artis & naturæ operum, quæ ad communem usum & vitæ necessitates pertinent, in quovis Insulæ loco sufficiens sit copia & numerus; Hoc vero antecedens nemo non negat, unde consequens ratione carere manifestum est.

SCHOL. Possem & aliis rationibus uti: Qvis negabit commeatus cum mercatura interna & externa nexum? Qvis cum piscatura navali? Num ulla piscatura navalis? num mercatura externa? num vel interna, absque omni sub-
vectio

vectione fieri possunt? Anne vero omnes in Islandia suum habent usum?

§. 3. Usus Commeatus non ex eo, quatenus iter est, sed ex scopo quem intendit disjudicandus est (§. 6. præcog.). In omni itaque commeatu cum usu instituendo de rebus transportandis solliciti esse debemus. Hæ in Islandia sunt: 1.) *Internæ* s. indigenæ: in ipsa terra productæ; opera nimirum *naturæ*, vel *artis*. 2.) *Externæ* s. exoticæ (h. e. quas Insula nostra non producit; Hæ simili ratione sunt Opera, vel naturæ vel artis (§. 1. Præcogn.).

§. 4. Dicam primum de operibus naturæ internis. Hæc sunt 1.) *Æstu Uiliæ*; majorem tamen usum exhibitura, si nimirum ex his nova opera conficerentur, vel etiam, si hoc minus in rem sit, in sua specie perfectiora fierent. Priori casu habemus opera artis, quæ ita perfici debent, ut inter suas species artificii nomen mereantur; Posteriori vero, opera naturæ perfecta locum tenent; Ambo certis in insulæ locis si non in terris exteris desiderantur: Anne commeatus heic etiam, tum internus, tum externus suum habet usum? Anne majori cum usu instituitur, qui circa opera naturæ & artis perfecta, quam qui circa imperfecta versatur? & sic porro.

§. 5.

§. 5. Opera naturæ sunt 2.) non *actu utilia* quæ tamen utilia esse possunt α) in se: quatenus sunt opera naturæ; Hic nihil superest, nisi quod natura apta magis & appositae reddatur, ut hæc, quæ fieri potest, perfectione producat, (§. 9. præcog.); quæ autem via heic procedendum sit, Oeconomia, quam Rusticam vocant, satis superque docet. β) *Non in se*, sed quæ opera artis: Quodsi obtinet, hoc loco repetas velim quæ §. prægr. de actu utilibus monui. Quid enim obstat, quo minus ex his opera artis, quin artificia, conficiantur. Hæc indigenis & exteris in magno sunt pretio, hæc in patria nostra, si non extra eam, desiderantur, & horum Subvectio non sine usu instituitur.

SCHOL. In his tamen casibus cognitione operum naturæ distincta opus est (§. 9. præcogn.) ne de productibus, quos Insula nostra proferret, aliunde conquirendis, nimis solliciti simus; neque majoribus forte sumptibus ab exteris conquiramus, dum minoribus alias domi comparari queunt; Quid? quod hæc rite detecta & communi usui accommodata pluribus incolis alimenta præbent, mercaturam promoveant, nec quoad com meatum suo careant usu.

§. 6. Hactenus de operibus naturæ internis jam de *operibus artis*. Horum longe alia est ratio; opera enim naturæ

plurima, opera contra artis justo pauciora nobis producit Islandia; Et ut paucissimos hic habemus Opifices, arte, non natura sola, duce instructos; ita nec mirum opera artis, quæ apud Islandos conficiuntur, variis nævis & imperfectionibus laborare. Dixeris fortasse essentialiter tamen esse perfecta, ita ut scopo, cui destinata sunt, faciant satis: neque id omnino nego: plerumque tamen perfectione accidentali destituuntur. At vero quid imperfecta sectari sùadet? Satiùsne esset, si eorum loco essentialiter & accidentaliter perfecta, absque minori forte temporis & laboris dispendio conficerentur. Hæc in colis magno sunt usui. Talia ad minimum magni ab exteris æstimarentur. Talibus in universum indigenæ, si non Exteri quibusdam, deficiuntur. Talia rite comparata nonne & commeatum internum, quàm externum, plurimum forte promoverent? Taceo scopum artium politicum, dum ad pulchritudinem & amœnitatem magnum adferunt momentum, dum media esse possunt externos in Islandiam allecandi, mercaturum internam & externam augendi & promovendi, alimenta incolis præbendi & quæ sunt cætera.

SCHOL. I. Ad numerum igitur tum operum artis i. opificiorum, qui in Islandia adhuc exiguus est, augendum & ampliandum, tum ad ejusmodi opificia ibidem perficienda omnes machine

machinæ adhibeantur necessum est: Unde & proficuum foret, ut vel exteri in terram allectarentur vel ipsi incolæ artes addiscerent vel utrumque. Id quod de operibus naturæ internis, de quibus supra, etiam valet.

SCHOL. 2. Videor mihi ab istorum opinione, quæ quævis opera artis, quæ in Islandia conficiuntur essentialiter perfecta statuunt, haud sine jure dissensisse; sunt ex, gr. in Islandia scaphæ & quotannis ædificantur, quibus ad piscaturam utuntur incolæ; Horum Scopus essentialis est piscatura, eo quo fieri potest usu exercenda; quæritur autem an huic scopo dictæ naves satisfaciant? An tempestatibus ferendis? an piscibus debito numero transvehendis, iisdemque a cæli & soli injuriis conservandis? an piscaturæ debitis temporis & locorum intervallis exercendæ aptæ sunt & sufficiunt? & cur? an quia his ad piscaturam utuntur incolæ? credat Judæus Apella, non Ego. Hinc ad minimum Architecturæ navalis in Islandia usus judicari potest; qui ratione commensus navalis maximi est momenti,

§. 7. Jam secundo opera *externa* quod adtinet ea ab exteris in Islandiam transportari possunt; suntque vel *naturæ* vel *artis*. Illa *utilia* sunt ut vel etiam *necessaria*, in ipsa autem insula vel *desiderantur* vel non: priori casu, si talia ibi produci queant. media investiganda sunt, quæ huic scopo non conveniunt tantum, sed &, quæ fieri potest satisfaciunt, Hæc enim sapienter instituta in-

inptimis si ejusmodi naturæ operum sufficiens sit copia, commeatum tum internum tum externum mirifice promovent. Si contra produci talia nequeant, ultra posse ut ajunt nemo obligatur; Interea tamen ejusmodi rerum subvectio ab exteris cum usu institui potest (§. 15. Præcogn.) Quodsi vero non *desiderentur* transportatione ab exteris instituenda non erit opus.

SCHOL. In his vero casibus, ut in aliis bene multis, sæpius opus est, ut exteri in regionem alleantur, cognitione non tantum historica & sensitiva de his operibus producendis; sed philosophica simul, instructi; Qui enim utraqve gaudent, prudentes dici merentur, improvisa, quæ occurrunt, in rem vertere præsentem gnari. Qui vero non; circumstantiis mutatis, consilio facile cadunt, habitum quippe, non rationes, in agendo sequi soliti, sæpiusque si res bene cesserit, fortunæ, sin male, propriæ ignorantix, id imputare debent. Exemplis, quæ plurimum semper odii continent, in re evidenti non utar. Vid. §. 9. Præcogn.

§. 8. Opera *artis* utilia nobis vel necessaria & aliunde in Insulam nostram asportata, vel in ipsa desunt, vel non; Si prius vel heic produci possunt vel non. Priori casu iterum vel materia vel opifices deesse possunt, vel neutrum obstat quo minus apud nos confici & perfici queant; Pone materiam

riam deficere, non opifices, fieri utique potest, ut hæc aliunde advecta heic cum usu perficiatur, variarum gentium exemplo. Desint opifices, non materia; Hæc invitatis in Insulam exteris, qva fieri potest, elaboretur & Informetur; Hac enim ratione res artificiales, variis in locis desideratæ, maximo cum usu ex uno ejusdem terræ loco in alterum, itemqve in terras externas transmittuntur. Si neutrum ex his impedimentis locum obtinet, eo faciliiori negotio res ipsa peragitur. Si deniqve utrumque impedimentum obstat, certis & determinatis sub circumstantiis, salvo rerum usu, fieri potest, ut tum de opificibus in terram allecandis, tum de materia appportanda, summa cum ratione sibi prospiciant indigenæ; Hæc vero rite parata com meatui cum usu instituendo conducere posse quis negaret?

§. 9. Si contra operum artis qvæ ab exteris supportantur, nulla heic sit inopia; qvò qvæso fine advehuntur (§. 6.) Quid vero obstat, qvominus eas qvibus Insula abundat. vel in ipsa, vel extra eam, cum usu transportari qveant (§. 15. Præcogn.)?

§. 10. Omnis Com meatus externus habito ad Islandiam respectu navalis est, internus vero tum navalis tum terrestris esse
C potest;

potest; Hic nostratibus hodie usitatissimus; navalis vero non æque in usu est: quippe qui nisi summa urgeat necessitas, vix instituitur, imo ne in iis quidem casibus, ubi vel cum majori quam terrestris, usu fructuque institui potest: Verum quidem est, transportationis terrestris usu incolas facile carere non posse, neutiquam tamen inde sequitur, hanc ubique & semper navali certo esse præferendam; Dicam paucis quod res est, salvis peritiorum suffragiis. Pono impedimenta plurima, eaque naturalia, ex diverso soli cælique statu & conditione oriunda, alia inevitabilia, alia certo, alia denique probabiliter accessura, quæ commeatui terrestri valde adversa, navali non officiant. Pono insignem viæ longitudinem; & rerum transportandarum ingentem molem; Et tunc commeatui navali plus tribuō. Rationes, quod ad primum adtinet, accipe sequentes: In terrestri 1.) Justo minor rerum transportandarum securitas haud raro efficit, ut certa ad minimum artis & naturæ opera sarta tecta que conservari vix queant; Unde & in Islandia sæpius contingit, cibaria, pisces imprimis, quos ab australi & occidentali Islandia boreales quot annis magno numero advehunt, tantum in via detrimenti capere, ut ipsis amplius non sint usui. Utenitalia 2.) & jumenta, eorum nimirum, quibus ad hanc vecturam incolæ utuntur,

tur, tantum in via vitii labisque contrahunt, ut suo deinceps scopo vix ac ne vix quidem inservire queant; eorum in specie plurimi, iis anni temporibus non bene habiti, multum in via detrimenti capiunt, alii pereunt, alii non nisi longo post tempore vires exhaustas recolligunt; Ex cæteris vero utensilibus, multa dum trajiciunt, percunt, alia usu contrita debito amplius non sunt usui; En insigne comeatus terrestris incommodum!

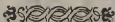
§. II. Pone quod secundum erat, res transmittendas magni esse voluminis; tum majores utique sumptus comeatus terrestris præ navali exigit; Id quod, subductis in utranque partem rationibus ex casu quodam singulari infra clarius patebit, taceo alia incommoda terrestri heic sæpius propria; sic numerum hominum, quos præ navali postulat, multo majorem; Equorum mercium atque utensilium, quam supra tetigi, jacturam; Tempus denique quo terrestre iter, eadem viæ longitudine posita, navali longius duraturum probabiliter poni potest; Fateor quidem hæc certo definiri vix posse, dum inter omnes constat, transportationem tam terrestrem quam navalem jam majori jam minori temporis intervallo absolvi posse; Attamen navalem hic terrestri multum præesse quis dubitet? Sic transporta-

tio Borealium Islandorum, cujus mentio jam facta, tres vel quatuor hebdomadas duratura vulgo supponitur; Ast si navalem substituiamus, hanc multo minori temporis spatio absolvi posse ita evinco. Navis ferentibus ventis 3. 4. usque ad 5. milliaria una hora percurrit; Hinc dum equi sarcinarii 24. horis 12. milliaria conficiunt, navis idem spatium 4. horulis percurrit; Quin duplum tempus navi tribuo, ita ut 12. saltem milliaria 8. horis percurrat; tum vel sic equi sarcinarii idem spatium nonnisi 24. horis conficiant; Adde, quod navis, quietis haud indiga, nocte dieque iter persequatur cum contra jumentis reficiendis quartam ad minimum temporis partem, si via longior sit, terrestre iter postulet.

§. 12. Objicis fortasse nec transportationis navalis scopum semper obtineri. Quam sæpe enim contingit, tum nautas cum ipsis navigiis tum merces in unum omnes, perire: Dicis quod res est; Nego tamen exinde sequi commeatum navalem terrestri nunquam esse præferendum; Ut verò veritas hujus argumenti clarius pateat, id ulterius determinare necessum duco; major itaque huc redit; Quodcunque institutum 1.) majores exigit sumptus 2.) plura secum fert mala & incommoda scopo ipsius adversa, quæ vel certo vel probabiliter poni possunt; id

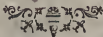
id alteri, quod 1.) minores requirit sumptus
2.) plus habet commodi, unico tantum
malo, licet graviori, obnoxium, semper
tuto præferendum est; Notes vero 1.) uni-
cum istud malum nulla cum probabilitate
poni posse; 2.) facile imminui, maximam-
que partem, si non in totum removeri;
Hanc igitur propositionem universaliter ve-
ram esse nego; partim enim iis quæ supra
(§. 10. præcogn.) monui, adversatur, par-
tim plurimarum gentium mori recepto
aperte repugnat; Præterea pone, rerum
mari trajiciendarum jacturam aliquando fu-
turam; An jam ratio adest sufficiens, qua-
propter commeatus navalis insuper habend-
us terrestriqve semper postponendus sit;
curni eadem ratione terrestris, eodem malo
urgente, rejicitur? quid? quod, in senten-
tiam contrariam iturus; qua ratione artis
navigandi, mercaturæ, & piscaturæ navalis
usum plene solideqve vindicare queas, non
video: Ex argumento allato igitur tantum
sequitur: si dijudicare velis, uter horum
jure præferendus, ad circumstantias qua
fieri potest omnes probe attendendum esse;

SCHOL. Ut itaque nullum amplius dubium remaneat,
quædam de ratione avertendi periculi rerum
mari trajiciendarum tanquam in transitu mo-
neam necesse est; Remedium quo hujus mali
avertendi gratia multis retro seculis solers ho-
minum industria excogitavit, contractus est

quo Persona A rerum qualiumcunque, quæ sunt Personæ B, periculum certis sub conditionibus suscipit; Hic contractus vocatur *adsecuratio*, unaque ex his conditionibus, materialiter spectata, quæ in determinata pecuniæ summa consistit, a Persona B pro periculi præstatione solvenda *premium adsecurationis* audit; Hac inquam, ut in omni casu dubio maximè est momenti, damnumque quasi insensibile reddit, ita nullus dubito quin in Islandia etiam, ratione comæatus navalis magni futurum sit usus; se ipsi incolæ tales avertendi periculi Societates inirent. Qui plura hac in re desiderat, adeat velim *Elemens du Commerce* ed. Amst. 1755. Part. 2. Cap. 7. p. 1. & seqq. unde ulteriorem, tum de adsecuratione generatim, tum speciatim, nec non de variis adsecurandi modis præsertim in Gallia usitatis, cognitionem lectori promitto.

§. 13. Hactenus transportationis præcipue navalis usum, ni fallor, evici, neque tamen id satis, prævoco ad auctoritatem majorum, qui insignem comæatus navalis usum neutiquam insuper habuere, quid, quod? huic sæpe plus quam terrestri tribuisse censendi sunt; Hunc in finem antiquorum monumeutorum hac de re testimonia, quæ præsentis fert instituti ratio, in medium proferam, necesse est: faciam
rei periculum in Sectione
sequenti.

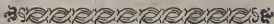

DISSERTATIO
HISTORICO - OECONOMICA
DE
COMMEATU VETE-
RUM ISLANDORUM
PRÆCIPUE NAVALI

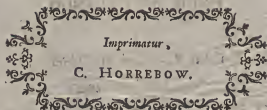
HODIE RESTITUENDO
CUJUS
PARTICULAM Ildam.
PUBLICE EXHIBET
THORSTANUS NICOLAIUS
DEFENDENTE

DOCTISSIMO & PRÆSTANTISSIMO
JOSIAS RYGE
S. Stæ. Theol. Stud.

IN AUDITORIO COLLEGII REGII
DIE MAJI 1760.

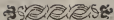

HAFNIÆ,
Typis, NICOLAI MÖLLERI.

Imprimatur,

C. HORREBOW.

SECTIO SECUNDA.

De

Commeatus apud Veteres
Islandos Usu.

§. 14.

Anteqvam ad Commeatum Veterum Islandorum navalem propius accedam, quædam de eorum Commeatu terrestri, quatenus nempe ab hodierno differt, præmittere necessum duco: Sunt nimirum duo potissimum vecturæ terrestris genera, unum quod jumentis sulis, alterum quod rhedis & vehiculis fit, quorum utrumque Veteribus Islandis in Usu fuit, prius, vero tantum hodie nostrates retinent: Accedit, quod commoditatis in utroque vecturæ genere rationem duxerint olim; difficultatemque Commeatus terrestris quomodocunque sublevandam unius & alterius Usu intenderint. Licet enim Commeatus terrestis, qui hodie in Usu est, adeo utilis sit & necessarius, ut hoc prorsus carere nequeant incolæ; Inprimis cum obstantibus certis viarum difficultatibus difficillime alias terra trajiciatur, medium tamen certe in hoc tenuerunt Veteres, quod, quia uno vecturæ genere usi sunt, ab altero non

D

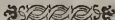
ab.

abstinuerint. Primum igitur hac in tractatione monstrabo, Usus Commeatus terrestres Veterum ab hodierno formaliter diversum; Deinde quæ Ratione idem hic Commeatus utpote multis in locis necessarius attamen difficillimus, aliqua saltem ex parte facilius reddi queat.

§. 15. Primum quod adtinet, notandum est Veteres, non jumentis solis, verum etiam trahis & vehiculis prout ipsis commodissimum visum fuit, ad vecturam terrestrem usos fuisse, quod tamen hodie amplius non est in usu: Maxime vero hoc vecturæ genere uti sunt tempore hyberno, viis nempe nivibus perpetuaque glacie obductis, vel ubi locorum asperitas alias non obstitit; Ut id de Helgone quodam Rustico testatur *Thorgeiri & Thor-niodi Vita* his verbis; „ Helgi för einn Vetr „ með huskørlum sínom á Gufufitjar, hann „ ok heyi síno á Oxnum sunnan um mirtarnar, „ svo sem hann var vanr, „ 3: *Helgo cum domesticis suis hyeme quadam in campum Gufufitjar dictum abiit; Hic scænum solito more, bobus vehiculo junctis, per paludes, quæ meridiem spectant, advexit. Eadem sere ratione scænum Orlistadis apportasse Servos Arnkilli monstrat Eyrbyggja Saga: Þeir hafa flogt yxn ok tvo Sleda, „ 3: Utebantur quatuor tauris, duabusque rbedis. Neque his omnino dissimile de Thor-*

Thorgrimo scœnum traha asportaturo *Drap-
logidum Historia* narrat: „ Asmundr var á
„ hlassino, ok sa serd þeirra brædra, ok
„ kendi þa, þeir töko hestinn frá Sledanum.
„ Et post: Asmundr för heim med eykinn, „
∴ *Asmundus in vebe considens, Helgium
cum fratre ad euntem conspexit, mosque
hos esse certior factus, sejunxit a traba
eqvum. Asmundus vero instrumenta
veetoria domum reduxit. Huc portto facit,
qvod de Servo qvodam ligna hac ratione
adveeturo commemorat Historia de Vemundo
Kögr & Vigaskutu.* „ Hann hafdist þat at om
„ dagin at hann ók heim vidi, ok þegar þræl-
„ linn vard var vid, hverir komnir varo, veltir
hann af hlassino: ∴ *Servus, ea die, qua
Vemundus cum suis ad vënerat, id negotii
habuit, ut ligna domum adveberet, de
advenis autem certior factus, struem mox
e vehiculo devolvit.*

SCHOL. 1. Præterea defunctorum hominum funera uti
præliis decelotum aliorumqve hovit ratione
trajecisse Veteres exemplo Thorólfi Bagisot,
monstrat Eyrbyggja Saga: „ Sidann varo yxn
„ beitt fyri Sleda, var þar þorólfr i lagdr,
„ ok ekir honum upp, i þiorstardal, „ ∴
Posthac rbeda tauris juncta impofitus Thorol-
fus, in Vallem þiorstardal, dictum, asporta-
tur; Et post: „ Þeir taka hann upp or gró-
„ finni, ok lögðu hann i Sleda, ok beittu fyri
„ tvo sterk yxn; ok drou hann uppa Ulfar-
„ fells háls, „ ∴ *Efoffum e Sepulcro Thorol-
D 2 fum,*

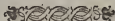

fum, trabaque duobus tauris robustioribus
 juncta impositum, in collem ulfarfellsbals
 dictum avebunt: Simili ratione a loco prælii
 asportatos fuisse Helgonem & Grimum cum
 testio quodam Thorkillo Draplogidum *Histo-*
ria narrat: „Hun mælti þa vid Bard son
 „sinn, tak þu hesta ok eyki, ok forom eptir
 „þeim Grimi ok Helga: Þau foro ok komu
 „til Valsins, ok var þeim íbræðrum velle
 „i Sleda ok þorkeli med þeim,,: Tunc filium
 suum Bardum allocuta mulier, subjunctis ve-
 hiculo equis, inquit, Helgonem & Grimum
 quæramus; Deinde locum prælii petentes,
 utrumque fratrum cum Thorkillo in trabam
 devolvunt. Idem sere de Hrodnja filium
 Hoskuldum, quem mortuum, sub dio invenerat,
 Bergthorshvolum transportante testatur
 Nial, Suga: „Toku þau nu lykit ok logdu
 „i Vagninn ok oku til Bergþorshvols: „: Levatum inde funus, curruque impositum,
 in prædium Bergþorubvol dictum avebunt.
 Huc denique pertinet, quod *Historia de Gun-*
naro Keldugnupsfist, de Thorbiorno narrat.
 „Gunnar var þa miök sar; Lagdi Þorbiörn
 „hann i vago, ok oku þeir honum heim; „
 e: Tot jam lauciatum vulneribus Gunnarum, in
 currum inponit Thorbiornus, domumque
 avehit.

SCHOL. 2. Proxime accedunt ad antiquum hoc
 vecturæ genus itinera veterum terrestria ab
 hodiernis diversa: Neque enim ad varias tan-
 tummodo res transvehendas, verum & semet
 ipsos trajiciendos, hyeme inprimis trahis &
 vehiculis usi sunt. Uti id de Vatnsdælorum
 Topatcha Askillo testatur *Historia de Ve-*
mundo Kógr & Vigarkura: „Sidann aka
 „þeir

„ þeir til Eyafíardarli et Asnell ákaft til vodlu
 „ heidar „. 3: Postea Eyafíordum, indeque
 versus monticulum Vadlenssem vehiculo iter
 faciunt Toparcha Askillus & cum eo viginti
 alii. Et post: „ Þat er fra þordi at segja,
 „ at hann hleipr nu frammi eptir þeim Askeli,
 „ ok er hann kemr at Sledanom þar sem þeir
 „ óku &c.,: De Thordo hoc accepimus, quod
 Askillum ejusque socios cursu perierit, qui
 cum ad irabam, qua vehebantur perveniret
 &c. Simile de Draploga cum servis suis hyeme
 iter moliente Draplogidum Historia narrat:
 „ Þan fóru með tvo uxa ok þar á Sleda „ -
 „ Þau fóru heim ok óku eptir lfi „ - „ Þa
 „ fóru þrælarnur í Sledann. Þviat uxarnir
 „ kunnu þa heim: „ Utebantur rbeda duo-
 bus tauris juncta; Domum autem redeuntes,
 per glaciem aliquando vebuuntur; Tandemque
 Servi in irabam inscendunt, tauri enim via,
 qua domum duxit, probe erant gnari: His
 addam Gislonis Sursonii exemplum quod vita
 ejus ita exhibet; „Gisli tekr nu eyk ok ekr
 „ til skogar með liarlut sinn. „ 3: Sumto
 jam vehiculo Gislo se facultatesque suas in
 sylvam recepit.

SCHOL. 3. Pauca quidem sunt hæc Veterum exempla;
 Sed notandum est de his aliisque quæ rem
 æconomicam spectant, non nisi data occasione
 & quasi aliud agentes loqui veteris historiæ
 Scriptores, qui de antiquo Islandorum vecturæ
 genere posteritatem instruere ne in animum
 quidem induxerunt. Non sine ratione igitur
 mihi facere videor, si antiquum hoc vecturæ
 genus, nostratibus olim valde in usu fuisse
 statuam. Quid enim mirum? Usitatum fuit
 hoc Norvagis olim, hodieque adhuc in Usu
 est,

est, quos in his ut in plurimis aliis secuti sunt maiores nostri, qui ipsi erant Norvagi. Mirum ergo videri potest hodie in vulgus, prorsus ignotum esse, quum, quin usdem ac olim circumstantibus, commode satis hodie institui posse nullum sit dubium. Ea enim est quibusdam in insulæ locis viarum natura & conditio, ut dictum vecturæ genus, si via brevior sit, haud difficulter patiatur; Alia huic rei non satis apta majorem vel minorem nostrorum operam postulat; Est denique alia, quæ ob impedimenta prorsus insuperabilia, tempore imprimis æstivo, & si via longior sit, nullum remedium patitur. Quod vero ad utilitatem hujus vecturæ in specie adinet, eam certe nemo mechanices haud ignarus in dubium vocabit.

§. 16. De Ratione, quod superest, Commeatum terrestrem faciliorem reddendi, dicturus, non Commeatum, uti hætenus, sed vias per quas terrestre iter instituitur, respicio, quippe quod, si modo viæ rite sese habeant, facillime, sin secus difficillime id fieri nemini non constat. Duo autem si quid video hæc in re imprimis notanda veniunt; Primum est, quæ ratione Viæ transitu difficiliores, pro diversa earum natura, refici possint & debeant; Alterum ex quo fonte, sumtus, quos præsens heic exigit necessitas, hauriendi sint, Operariorum, qui rem aggre-
diantur, simul habita ratione.

§. 17. Refectio viarum est earum perfectio; hæc vel essentialis est vel accidentalis; Illa ex firmitate, planitie, munditie atque magnitudine pendet: Ad hanc autem refero oblectamenta, quæ amœnitatem & jucunditatem loco conciliant. Sic arbores in margine viarum plantatæ, Salices, larices, pomi agrestes &c. At vero de hac nil hæc adtinet dicere, cum essentialis contra, de qua paucis per singula dicam, totam mihi faciat paginam.

§. 18. Firmitati viarum obstant paludes, locaque palustria tanquam frequentissima viarum obstacula, & quæ inter maxima in Insula nostra recte referuntur. Sed qua quæso ratione hæc removenda sunt? Acciperem ita breviter. Primum compingatur & exaltetur solum lapidibus, vel etiam scorris, carbonibus, ruderibus & id genus aliis, prout nempe uniuscujusque rei materia suppetit ususque exigit. Deinde obruatur via palustris materia quadam obdurante non unguinosa, & quæ aqua pluvia non facile resolvitur v. gr. arena, glarea, & hujus farinæ pluribus, quibus similiratione arctissime compingatur. Quod quidem generale ad obfirmandas vias remedium, uti simplicissimum ita tutissimum præ cæteris commendo.

SCHOL. 1. Præstat tamen interdum, ut antequam sternatur via, canalibus angustioribus aqua palustris eliciatur, si non ad solum plene exsiccandum, tamen ad maximam saltem aquæ vim imminuendam, ingentibus fossis, quæ aquam illicibus illis deductam, commode excipiant, adjectis, præsertim ubi locorum ac civitas hujus rei quasi ansam præbet; Effossa vero terra non modo reficiendæ viæ, verum etiam locis desertis, quæ adsunt, fecundandis materiem præbebit; Et sic viarum refectio duplicem habebit usum.

SCHOL. 2. Recte satis distingvit Gautierus, inter loca palustria, quæ ex scaturigine aquæ subterraneæ, & quæ ex aqua pluvia vel inundatione, ortum trahunt, in Tractatu, qui inscribitur *Traité de la Construction des chemins* ed. Fariſiis 1721., ubi duplici huic viarum incommodo duplici quoque remedio occurrere studet; Verba Authoris, quæ Tract. cit. Cap. 5. §. 3. exstant, hæc sunt *Après avoir déterminé sa largeur, le terrain, étant supposé ferme & assuré de lui même, pour vu qu'il ne soit pas pénétré des eaux, on range sous l'épaisseur des murs une plateforme, sur la quelle on établit la maçonnerie. Pergit cit. Author. §. 5. le terrain marécageux peut être d'une assez mauvaise consistance, pour ne pas pouvoir supporter le petit empatement de la plateforme, & pour lors il faut s'y prendre d'une autre manière pour assurer les bergees de la Chaussée: Quand cela arrive, le terrain est pour l'ordinaire vaseux, & on y remédie en fascinant les lieux, où l'on fait faire les murs de soutènement. Quæ & similia, licet iis præcipue in terris & regionibus, quæ lignis ingenti numero*

mero abundant, magni fore usus, vix dubitem, attamen, si insulæ nostræ ducatur ratio, his penitus accedere non possum; Idque duplici ex causa: Tum quia justo majores sumtus tale institutum postulat, & quos insula nostra, ob lignorum, quæ semper premitur, inopiam, haud patitur; tum quia nunquam non periculum est, ne asseres illi seu axes, quibus contabulandum seu compingendum erit solum palustre brevi putrescant, & hinc semel concinnata via haud diu teneat, totus vero labor in cassum cadat, nosque mox in eodem hæreamus luto. Quid? quod, si de putribus illis paludibus, quæ perpetuo quasi aquarum fonte scaturiunt, sermo sit, vix his remedium invenies; si enim paulo diffusioris sint spatii, pontibus nequicquam sternuntur, quicquid vero obdurantis materiæ solo injeceris, aquis brevi immergitur; adeo prava est hæc locorum indoles!

SCHOL. 3. Sed ultimum jam ad pontes confugium superest; Commode his forte annes, rivi, lacus, terræ casmata &c. hinc inde sterni possint; Commodius vero paludes minores, tempore inptimis hyberno, congestis supra glaciem saxi, lapidibus, ruderibus, ejusque farinæ pluribus, iisque, quæ fieri potest, arctissime compactis, quo fundamento jacto, soluta glacie, supra construatur pons, in medio elatior paululum, ad ima vero depressior; subtus autem foramen vel canalis quidam per transversum duci possit, quo liberum semper aqua exitum inveniat. Plane vero non succedit hæc vel alia pontium structura in fluviis, amnibus majoribus &c. qui vel alveum continuo mutant, vel e montibus glacialibus emanant,

ideoque assiduis mutationibus, incrementis & decrementis obnoxii, sunt; qui montium ruins, inivumque inundationibus continuo exponuntur, qui rapidiori aestu prorumpunt &c. Nullum enim his remedium superest. Quod vero ad pontes ipsos adinet, multum sane ligneis lapidei præstant, quippe qui, si rite construantur, diutissime tenent, dum illi sumtuosiores contra, brevi putrescunt, continuaque reparatione indigent; Cæterum quod de antiqua in Islandia pontium structura dicendum superest, de hac pauca invenio; interea tamen pontes hinc inde, ubi necesse habuerant, Veteres confecisse, dubium non est; quiv & rei haud imperitos fuisse vel Kuggonii exemplo monstrat *Grettis Saga*: Hæc vero ita;

„ Þorleinn hafði látið gera kirkio á bæ sí-
 „ nom; hann lét ok gera brú heiman frá
 „ bænum ok til kirkunnar, ok var, hún gerd
 „ með miklum hagleik, svo at undir áfunum,
 „ sem uppi hieldo brunni, var gert með
 „ hringom ok dinbiollom, svo heirdi yfir til
 „ Skarfstada, hálsa viko síðar, ef gengit var
 „ nóckut um bruna, svo hiðust-hringarnar: „

o; *Exstructo domi suæ templo Thorsteinus pontem a prædio ad templum directum statuerat; Erat vero magna arte confectus: Suppendebant nempe trabibus, qui pontem sustinebant, annuli, quibus tinciunabula innexa, ita ut, pontem aliquo transeunte, concussis hic annulis Skarfstadas usque ad 5 mill. longitudinem personaret: Multum sane laboris in hoc opus insumsit Thorsteinus, uti etiam cudadendi ferri erat peritissimus.*

§. 19. In definienda viarum magnitudine tria inprimis occurrunt; Nempe earum longitudo, latitudo & profunditas; longitudinem & profunditatem, ipsa locorum natura & conditio, latitudinem vero scopus in quem concinnatur via, determinat. Via enim omnis aut pediti, aut equiti, aut aurigæ demum sternitur: Si primum longitudo unius vel duorum pedum, si secundum, quatuor, & si tertium octodecim vel viginti pedum sufficiet: Interea tamen determinata hæc viarum magnitudo, jam a voluntate magistratus superioris, jam a boni cujusvis arbitrio, pendet; ita ut heic proprietas nullius esse intelligi queat.

§. 20. In medio tamen elatæ paullulum ad latera vero depressiores consternantur viæ; ductis ad margines fossis, pro modo longis latisque, quæ contractum squalorem commode absorbeant & auferant, & quo facilius aqua pluviali incidente abluantur viæ & a sordibus liberentur.

§. 21. Impedimenta denique ex asperitate locorum oriunda remonentur; si modo aspreta quæ confragosa sunt, partim elapidentur, partim ferro aperiantur, vel si tumulosa sint, sulco demum perdomentur, interstitiis insuperabilibus, cespite, glarea, vel alia quadam materia ad rem apposita
(§. 18.)

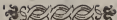
(§. 18.) repletis. Reliqua de planitie viarum notanda ipsa vias sternendi ratio docebit.

SCHOL. Num de reficiendis viis multum solliciti fuerint Veteres Islandi certo mihi non constat, quin tanto magis dubitaverim, cum itinera æstiva equis ut plurimum instituerentur. Interea non displicet exemplum pugilum, qui uti *Eysbyggja Saga* refert, iter per Saxetum vulgo *Berlerkia hraun*, apernere; quos licet ob singulares quasdam rationes ad hoc opus instigaverint nostrates, publici nihilo minus æque ac privati usus rationem simul duxisse censendi sunt: ita vero historia citata:

„ Þu skalt rydia, segir Stír, gotu yfir, raunir
 „ ut til Biarnar-hafnar ok leggja hagagard
 „ milli landa vorra, ok gera byrgi her fyri
 „ innan raunir, enn at þessum lutom fram-
 „ komnum mun ek gipta þier Asdís dottr
 „ mína. Eptir þetta toku þeir at rydia gö-
 „ tuna, ok er þat eitt mesta mannvyrki, þeir
 „ legdo ok gærdinn sem enn ser merki til,
 „ ok eptir þat gerdo þeir byrgit „ o: Viam
 inquit Stirus, per Saxetum Biarnarhofsuum
 usque aperies, aggereque inter fundorum
 nostrorum consinia jacto, ovile intra Saxetum
 exstrues, quibus rebus confectis, filiam tibi
 Asdisam in matrimonium elocabo; Posthæc
 ambo iter aperire ceperunt, arduum sane
 opus, maximæque difficultatis, jactoque ag-
 gere, cujus bodie adhuc vestigium, ovile de-
 mum perfecerunt.

§. 22. Superest jam dicendum de Sum-
tibus in vias erogandis; hæ sunt vel privatæ
vel publicæ h. e. privatis vel publicis usibus
destinatæ. Uti vero æquitas naturalis postu-
lat, ut is cuius res est, sumtus in hanc ne-
cessarios impendat, manifesto adparet, vias,
quæ sunt privatæ, privatis, quæ vero publicæ,
publicis sumtibus esse reficiendas; quorsum &
vectigalia viis publicis imponenda spectant
& quæ sunt cætera. Neutiquam tamen sum-
tus isti ultra vires incolarum extendendi sunt
sed æqualis potius in singulis tenenda est
proportio; Operi interea, dum per curas
domesticas vocat, manus admoveere necesse
habent ipsi incolæ, quibus, ut eo facilius
non modo labori, verum etiam sumptibus
parcatur, homines maleferiati & in metal-
lum damnati in subsidium mittantur.

SCHOL. — Quæ de reficiendis viis generatim & breviter
hactenus monui, ita haud intelligi volo, ac si
per omnia & ubique in patria adplicari pos-
sint & debeant; uti enim nullus dubito qui-
busdam in insulæ locis, determinatis sumtibus
& locorum intervallis, cum uso quædam ad
minimum adhiberi posse; ita haud ignoro dif-
ficultates viarum reficiendarum tantas esse aliis
in locis, ut ne vix ac ne vix quidem superari
queant; Pro locorum itaque opportunitate &
circumstantiarum commoditate prudenter
omnia applicanda & intelligenda sunt.

§. 23. Sed mittamus jam commeatum terrestrem ejusque difficultates, & redeamus ad navalem; Hic vel internus est vel externus, quorum uterque veteribus Islandis in usu fuit, posterior tamen, quantum ex historiis colligere est, multo frequentior? quid? quod quæ de commeatu interno Veterum, haud pauca, historicorum testimonia, prostant, ita sunt comparata, ut de terrestri æque ac navali, de alterutro vel utroque ambigue satis intelligi queant Quo certe pertinet quod de Ospako refert *Bandamanna Saga*, generalem in inter Occidentalem, & Borealem Islandiam commeatus usum indigens his verbis: „Hann var i flutningöm „milli Stranda ok Norðr-Sveita., „: *Hic Strandas inter & regiones boreales a-*
commeatibus fuit. Sic etiam ligna balænasque ab iisdem oris Islandiæ occiduis vulgo *Ströndum* terra marique trajicere solitos fuisse Veteres exemplo Thorgilsi monstrat *Grettis Saga* „Þessi þorgils var adrátta „madr mikill, ok fór vestr á Strandir hvert „Sumar, ok afladi hvals ok vida ok annara „fanga, fór hann á strandir þær enar eystri., „: *Multum hic Thorgilfus commeatui studuit, per singulas æstates, Strandas us-*
que, orientales imprimis profectus, unde balænas, plurimæque alia vitæ subsidia comparavit; Cui de lignorum subvectionibus accedat *Laksdæla Saga*: „A því Sama „hausti

„ hausti liet Olaf r. bæ reyfa, ok af þeim vi-
 „ dum er þar varo hoggnir i skoginum, enn
 „ sumt hafdi hann af rekum á Strondum. „
 3: *Hoc autumnno prædium magnifice. satis*
exstruendum curavit Olaus, lignis par-
tim, quæ sylva contigua ministravit, par-
tim quæ Strandis in littus ejecta advexe-
rat, usus. Neque naves vel jumenta tan-
 tum, verum etiam loca, unde commeatus
 fiebat, interdum reticent historiæ: Sic *Ei-*
gils Saga Skallagrimsfsonar „ Skallagrímur
 „ var ydiomadr mikill, hann hafdi með sér
 „ margt manna, ok let sækja miök faung
 „ þau er syri varo til atvinno monnum. „
 3: *Erat Skallagrímus vir admodum actuo-*
sus, utque numerosum domi famulitium
aluit, ita commeatus & quæ erant vitæ
subsidia, sedulo advehi curavit. *Eyrbig-*
gia Saga. „ Þorsteinn hafdi iasnan með
 „ sér 60. Frelsingia; var hann ok addratta-
 „ madr mikill, ok iasnan sialfr i Fiskirodum, „
 3: *Sexaginta liberos domi secum habuit*
Thorsteinus; in commeatibus etiam subve-
bendis multus fuit, seque aliis piscantibus
comitem semper præbuit. *Havardr Is-*
fiordensis vita. Ex qua simul hæc com-
 meatus procuratio tanquam peculiare nego-
 tium certis domesticis commissum confici
 posse videtur: „ Þat var ydia Brands at
 „ hann hafdi ferdir á Sumrum ok flutti at búi
 „ þat er þurfti; h. e. *Id æstate negotii ha-*
buit

buit Brandus ut itineribus occupatus necessaria domum apportaret. Clarius tamen aliis in locis usum hunc commeatus navalis exponunt Veterum monumenta, ita tamen ut res transportatas aut expresse definiant, aut non; posterius videre est ex *Conjuratorum Historia*, dum Othonem a commeatibus primum per aliquod tempus fuisse, postea vero hujus rei pertæsum, mercaturam externam felicem satis exercuisse adserit: Verba de commeatu interno hæc sunt. „Þar kemr athann ræðst i flutninga „nordr til Stranda med farma, ok kaupir ser ferrio, ok aftar ser þa sva fiær; Nugarðir hann „brátt se, þar til hann a einn feriona, ok „helldr sva i millom Stranda ok Nordrsveita „nockr Sumr „ 3: *Tandem res eo pervenit ut commeatibus ab oris maritimis vulgo Strondum subvebendis operam navaret, emtoque navigio quæstum aliquamdiu faceret. Hoc tantum pecuniæ brevi lucratus est, ut soluto pretio, navem solus possideret, qua per aliquot simul æstates Strandæ inter & Midfiordum proficisceretur.* Ad hæc insuper notandum est, commeatum, unum ex primariis rem augendi & ampliandi modis, Veteribus fuisse; Id quod tanto minus dubium videatur, quum hoc non mercaturam tantum internam, sed & externam ut plurimum exercuerint. Quod si vero hodie restitueretur, a commeatibus futuri non alimenta modo quærerent; sed & rem

nota-

notabiliter augerent, non sine insigni reliquorum commodo, qui commeatibus distanti, necessariis rei domesticæ curis supersedere necesse habent.

§. 24. Res porro transportatas expresse definiunt veteris historiæ Scriptores; Fuerunt nempe vel indigenæ vel exoticæ, ideoque opera naturæ vel artis, de quibus singulis, prout usus postulavit, apportandis & in proprios usus conferendis solliciti erant Veteres; Subvectiones operum naturæ in specie, exemplo Thoroddi pisces hyemæ transportare soliti ostendit *Eyrbiggia Saga* his verbis: „Dat bar at um vetrinn fyri „Jól at Þoroddr fór út á Nes, eptir skreid „sinni, hann átti telnæring godann, er hann „var vanr at flytia skreldina á, „: *Accidit ut hyemæ quadam, ante festum Jolense, in promontorium (Snæfellsnes iter susceperet Thoroddus. piscium, quos heic habuit, advebendorum causa; Possedit hic quinquerecim egregiam, qua pisces transvehere solebat; Cui haud dissimile de Thormodo. narrat Vita ipsius: „Eptir þingit um sumarit ræðst hann til ferðar með „huskarla fodr fins, er þeir skyldo sækja „filka; er Besfi átti útl Bulungarvyk; Þeir „hofdu einn ferioftút er Besfi átti, „: *Peraëtis comitiis æstivis Thormodus cum domesticis paternis, itineri se accingit, pisees, quos*
E *Bulun-**

Bulungarvikæ Bessus habuerat, apportatus; Utebantur vero navi Bessi vectoria. Accedat Thordi Hrædæ exemplum, qui ut architecturæ peritissimus, navem subvectionibus destinata extruxit, a comitatibus ipse futurus, „ Þorðr var at ferio smyði „ nidr við Ósinn, ok ætlar at hallda henni „ til Stranda, eptir skreid, ok fara siálfr með : „ :
Exstruxit ad sinum Midfiordensem navem Thordus, quæ pisces Strandis apportatus, uti statuit. Balænas simili ratione navibus transportasse veteres inter alias pluribus ostendit Grettis - Saga :
„ Þorsteinn het madr er bió á Reykianesi, „ hann fann hval rekinna innann framm á „ Nesino, þar sem hiet á Ritskerio - „ ok er þetta spurdi þorgrimr, ok þeir „ bræðr, biuggust þeir sem hvatast, ok fóru „ 12 á tyrædingi; í því komu Kalldbaklingar „ með fiogr skip - þessu næst komu þeir „ Ólafr frá Draungum með mörgum skipum „ :
Thorsteinus quidam in promontorio Reikensi habitans, balænam forte, in interiori promontorii parte, quæ Ritskeria vulgo dicitur, in litus ejedam repperit; de quo certior factus Thorgrinus ad occupandam balænam cum fratribus iter accelerat, vehebantur autem quingveremi duodecim numero. Eo ipso Kalldbaklenses quatuor navigiis vecti adveniunt: Moxque Olaus de Drangis multis sociorum navibus stipa-

Stipatus. Sic Thorgeirum & Thormodum in Strandas sæpius, unde balænas comparavint, sicut fecisse testatur Vita eorum multis in locis; Qvin & omnis generis alimenta hinc inde navibus exportasse Veteres Steindori exemplo monstrat *Havardi Isfjordenfis Vita*: „Eptir þat rydia þeir búrít,
„ok bera ofann á Skútuna til þess hún var
„hladinn.„ 3: *Postbæc ablatiis e cella pen-
naria cibariis navigium onerant*: Et melius adhuc *Sturlunga Saga*: „Þódr var
„þvi vanr hvert sumar at ferja söltumat til
„Eyafjardar ok selja bændom, ok enn gerdi
„hann svo, at hann sigldi inn eptir fyrði.„
3: *Consuevit Thordus singulis æstatibus,
cibaria jejuniis destinata, navi trans-
vehere incolisque vendere; qua & jam
consuetudine usus, Sinum Eysfjordensem
intrat.*

§. 25. Opera artis simili ratione mari trajecisse Veteres, inter alias testis est *Laxdæla Saga*: „Liet þódr fara til skips
„laúfse þat allt er módir hanns átti þar,
„enn smala skyldi reka fyrri innan fiordo;„
3: *Thordus omnem matris suppellecti-
lem navi transferendam imponit; Pe-
cora vero per interiora sinuum circum-
agebantur.* *Eyrbyggja Saga*: „Þorsteinn
„skipadi ferio, ok geck þar á með tolfsta mann,
„var hirdslóm mest kladit skipit.„ 3: *Navem*

jam instruxit Thorsteinus, quam & maxima ex parte scriniis oneratam, cum duodecim aliis ipse conscendit.

§. 26. Sed vero præter res mercésque indigenas, exoticas quoque hinc inde mari olim trajecisse Nostrates Egilli Skallagrimii exemplo Vita ejus docet. „Dat var eitt
 „sumar er Skip var í Hvítá; þar var mikil
 „kaupstefna, hafdi Eigill þar keipt vid
 „marga, ok liet flytia heim á skipi. „ 3:
*Appuīsa est æstate quadam navis ostio
 annis Boræfiordensis, ubi mercatura ad-
 modum frequens; heic cum multis nego-
 tiatus Egillus coemtis merces per dome-
 sticos quadriremi exportandas curavit.*
 Cui haud dissimile de Thorbiorno ex mer-
 catura Vadlensi merces prædicta ratione
 domum adportante, *Havardi Isfiordensis*
Vita narrat: „Þorbiorn ok þeir felagar
 „föru vestan ío. saman á skútunhi -
 „hofdu þeir hláðit miök skútuna „ 3:
Thorbiornus & socii decem numero navi
iter fecerunt, quam & omnis generis
mercibus oneraverant. Accedat Torkilli
 mercatoris insignis exemplum, qui ex sylva
 Regis Norvagiæ in Insulam exportata ligna,
 quæque exstruendo templo destinaverat,
 magno numero hinc inde terra marique
 transvexit: de hoc *Laxdæla Saga*: „Hann
 „kemr nú þessu starfi til vegar ok dró vidinn
 „meir

„meir enn á 20. hestum, enn síðan ætladi
 „hann at láta flytja vidinn á skipi ut til Hel-
 „gafells. Þorkell, átti ferio mikla, ok
 „ætladi hann þat skip at hafa, þá hann
 „heimleldis særi,,: *Eo tandem expedivit
 negotium Thorkillus, ut ligna plusquam
 viginti equis Liáelram asportaret, navi
 inde Helgafellum vebenda; Navem euim
 prægrandem onerariam possedit, quæ &
 uti statuit domum rediturus.*

§ 27. Sed de comœatu Veterum Is-
 landorum navali ante initium sæculi 13. hæc
 hæstenus. Præterea non desunt argumenta
 probabilia saltem, quæ antiquum hujus ante
 & post prædictum tempus, usum, ulterius
 confirmant; Sunt hæc itinera eorum navalia,
 quolibet occasione usitatisima; Quid enim,
 quæso, obstitit, vel obstare potuit, quin
 navigiis, quibus itinera tam frequentes in-
 stituere, ad comœatum navalem, usu &
 necessitate ita ferentibus, usi fuerint; Inpri-
 mis cum nemini non constet, comœatum
 terrestrem plus navali difficultatis habere,
 faciliusque terra iter quam comœatus institui.
 Verisimile ergo non videtur, Veteres easdem
 prorsus commoditatis rationes, quas in iti-
 neribus instituendis observarunt, in com-
 œatu utpote difficiliiori neglexisse. Plurima
 quidem de his itineribus navalibus adducunt
 Veterum mœnumenta, inprimis *magnum*

illud *Islandiæ Chronicon*, quæ tamen singula recensere nimis prolixum foret & a scopo meo alienum: Adferam tantum unum aut alterum locum, ubi de pugnæ navalis inter optimates Islandiæ seculo 13. commissæ adparatu citata historia agit; Primum ita accipe;

„ Þórdr liet búa öll hin stærri skip í Vest-
 „ fiordum, ok þar til seck hann manna (va at þau
 „ varo alskiput; Kom Teir Stirinis son til
 „ möts við hann ór Breydafyrði, með eitt
 „ skip - Svárthöfði ok Ráfn styrdo eino
 „ skipi ok tvo komo ór Arnarfyrði -
 „ Bárdr af Sondum styrði þvi skipi er
 „ Raudsfidann het, þat var mest af öllum ski-
 „ pum þóðar - Helgi Halldorsson ok
 „ Ingialdr Gudmundarson styrdo teinæringi
 „ einom. Biarni Brandson ok Páll Grís
 „ styrdo þvi skipi er Trekillir var kalladr -
 „ Kolbeinn Grön ok Hákon Galinn styrdo
 „ Stadarferio ór Holli - Annat Skip var
 „ ór Onundarfyrði, þat var teinæringr; ór
 „ Isafyrði varo buinn þriú skip - Sig-
 „ mundr Gunnarson styrði Arnarbrandinom;
 „ þat varo álfyrðingar. Bárdr Horleifson
 „ styrði teinæringi einom. Odrom teinæ-
 „ ringi styrði Sigurdr Veglángur - Ketill
 „ Gudmundsson ok Almr Þorkellsson styrdo
 „ þvi skipi er þeir höfdu tekit af Hjornstron-
 „ dum, er Snækollr het; Þar var á gessa
 „ sveitinn. Þórdr Kakali styrði skútu einni
 „ mikilli; Þar varo á heimamenn hanns,
 „ ok

„ok mannval er honum þótti knálígaſt: -
 „enn er þeſſi 15. ſkip varð búinn, hiełlt
 „Þórðr yfir Íſafiardardlup, ok ſva norðr
 „til Hornſtrandá,,: 3: *Majores jam omnes
 in Veſtſiordis naves adornat Thordus,
 nautisqve inſtruit; Conveniebat eo e Sinu
 Breiðſiordeniſi una navi Titus Stirmeri
 filius; alteri uni præerant Svartbofduſ &
 Raſnuſ; duæqve e Sinu Arnſiordeniſi ve-
 nere. Barauſ de Sandiſ, navi, cui
 Rauðſiðæ nomen, omnium Thordi navium
 maximæ, erat Gubernator. Helgo Hal-
 thoři & Ingiallduſ Guðmundi filiuſ qvin-
 qveremi erant præfełti. Biarnuſ Brandi
 filiuſ & Pauluſ Griſ, navi qvem Trekkillir
 vöcabant, præſuerunt. Kolbeinuſ Grön
 & Hakon Galinn navi Holteniſi erant Gu-
 bernatores; præter quam & alia, de Sinu
 Onundarfiord, qvinqveremiſ advenerat.
 E Sinu Íſafiord inſtruetæ erant treſ naves,
 quarum ultimam quæ Anarbrandr dicta Sig-
 munduſ Gunnari filiuſ, nautiſ Íſfiordeniſibuſ,
 rexit Barduſ Hiorleiſi filiuſ qvinqveremi
 erat præfełtuſ Sigurduſqve Veglángur alteri.
 Ketilluſ Guðmundi & Almuſ Þhorkilli navi,
 quam ab Hornſtrandis adduxerant, Snækollr
 dictæ, cohorteqve advenarum inſtruetæ,
 præſuerunt. Thorduſ ipſe prægrandem
 quandam navem habuit, lecta domeſtico-
 rum manu, quique illi impigerrimi viſi ſunt,
 inſtruetam; Hiſ quindecim navibuſ ita
 E 4 inſtruetiſ*

*instruētis fretum Isfiordense indeque
 Hornstrandas trajecit. Alter citati
 Chronici locus sequens est. „Kolbeinn
 „hafdi þá 20 skip, ok nær nío tygom hins
 „fiórda hundrads manna; hann fiálfr hafdi
 „þat skip er nær var haffærandi, ok var
 „þernum útbitat; þar var ok Kastali á vit
 „siglo. Odro skipi styrdi Asbiörn Illugason.
 „Socka Gudmundr styrdi ok miklo skipi.
 „Ketill Gnúpsson ok þeir Grímseyingar
 „hofdo enn mikir skip. Hialti Helgason
 „ór Leirhöfn styrdi ferio mikilli. Hrani
 „Kodransson var enn skipstiórna; madr.
 „Einar Drági styrdi enn eino skipi. Ottar
 „Snoppulánger hafdi enn eina ferio; Viga-
 „búti styrdi enn ferio mikilli. Enn þó ver
 „telíom eigi alla skiptióarmenn norðann
 „þá hafdi Kolbeinn þó alla hina vaskligústo
 „menn sitt á hvert skip; Mátti sva atkveda
 „at öll skip Kolbeíns væri alskiput allt
 „framan at siglo; hafdi ok eingi madr
 „sied á varo landi þvilikann herbúnat á
 „skipum. „ 3: *Habuerat tunc viginti
 naves Kolbeinus, trecentosque & nona-
 ginia fere milites; Vehebatur ipse navi
 qua vaslo apertoque utcunqve Oceano
 transfretare licuit; Erat autem foris
 constrata, & propugnaculum in puppi.
 Alteri navi præfuit Asbiornus Illugi;
 prægrandemqve navem Gudmundus Soccus
 gubernavit. Ketillus Gnúpi filius & cum**

eo Grimseyenses magna adhuc navi vehebantur: Hjaltherus Helgii de Leirhöfn prægrandi navi vectoriæ erat gubernator; & Hranerus Kodrani filius alteri Uni adhuc navi præfuit Einarus Dragi; & Ottarus Snoppulánger alteri. Vigabútur etiam in navi quædam prægrandi oneraria clavum tenuit. Licet vero omnes Kolbeini Gubernatores e boreali Islandia accitos heic non nominemus, nibilo tamen minus fortissimos quosque viros collegerat per singulas naves dispositos: Parumque abfuit, quin singulæ ejus naves a prora ad puppim usque plene essent instructæ: Neque antea quisquam tantum in patria bellicarum navium adparatum vidit.

SCHOL. Ex his ad minimum conjici possit, quantus tunc temporis navium majorum vectoriarum numerus in insula exsisterit; inprimis cum tota orientalis & australis Islandia, itemque occidentalis pars utpote ditionibus horum Duumvirorum non subiectæ, ad expeditionem hanc bellicam nil omnino contulerint; & quas tamen cæteris inferiores multum hac in re statuere ratio non svalet.

§. 28. Posterioribus quoque seculis secuti sunt navalem hanc transportandi rationem Nostrates uti sec. 14. 15. & 16 ubi labentem jam mercaturam navalem de novo instituere magis quam restituere allaborarunt. Fuerunt in his primi utriusque Diæceseos Episcopi, ut-pote cæteris ditiores ex Bo-

reali Islandia, Jonas, Petrus, Gottschal-
 kus, Ex australi: Wilchinus, Ogmundus;
 aliique: Qvonia tamen horum commeatus
 navalis ad externum potius utpote qvæstuo-
 florem magisque usitatum quam internum
 pertinet, studio eum heic omitto: Unicum
 tantummodo adferam de commeatu navali,
 interno, qvod cæteris præstat, Antistitis
 Skatholltenfis Ogmundi exemplum; nostra
 laude & imitatione haud indignum, qvod-
 qve *Hungurvaka* ita exhibet: „Liet hann
 „dugguna hlaupa bædi austur og vestur ad
 „draga ad vidu sem mesta og ur ollum
 „sveitum þar nálægum; þad sama sumar
 „eptir sendi hann dugguna til Noregs,
 „eptir því ad Skathollt atti þar þa bædi stad
 „og Skóg: Þar voru þeir vetrinn; þad var
 „kallad ad sogum Islendiga gardur; so þeir
 „voru þar annann vetur enn hier annann;
 „Enn þa þeir komu ut á vorinn hingad, þa
 „hiop dugann á Vestfyrði, ok sókti þangad
 „tre og timbur, og tiundir biskups, og
 „fluttu hingad á Eyrarbacka; og var so
 „sett uppi naust á veturnar fyrir utann Skum-
 „stadi; Enn ad vori adur enn þeir fóru til
 „Noregs, þa fóru þeir á henni austur ok
 „soktu þeir þa þangad tre, og fluttu hingad
 „á Backann - Hier var þa so fyrirbuid,
 „ad hier var mikil bygging, stórt geimslu
 „hus og badstofa, og timburhusid er stod
 „á stolpum, so þad var manni í hnie af Jordu
 „og

„ og uppundir golfid; Þar setti hann fyrir
 „ brodurson sinn, þann Jon hiet, hann
 „ medtok og afhendti. Þangad vat allur
 „ addráttur, ur Vestmanneyum og allstadar
 „ og lyka vel leingra ur flóanum; Voru
 „ þangad latnar leigurnar - Enn sum
 „ stor tre liet Biskup draga heim á nautum,
 „ og þaug voru járnud og þær skeifur sa eg.
 3: *Misit navem Episcopus tum in orienta-*
lem tum in occidentalem Islandiam, ligno-
rum, quantum fieri potuit, advchendorum
causa; quæ & simul ex vicinia undiqve
eqvis adportanda curavit. Post eadem
æstate navem in Norvegiam misit, ibi enim
Chathedra Skalholtensis, sylvam villamque,
cui Islendinga gardur nomen, tunc tem-
poris possedit, ubi & alternis visibus nautæ
byemare solebant; Vere autem in insulam
reversi, occidentalem quadrantem petière,
atqve inde ligna decimasque episcopales
Orebackum apportarunt; quo facto navis
per bymem, in navale, quod extra Skum-
stadas situm fuit, subducebatur; Dein vere
adpropinqvante, priusquam in Norvegiam
proficiscerentur, in orientalem Islandiam
navigarunt, ligna que exinde Orebachum
advexere. Erant interea hunc in finem
ampla satis ædificia Orebachi exstructa;
Penuarium nempe ingens, hypocaustum,
domusque illa lignea, pedalibus in altitudi-
nem columellis suffulta, quibus omnibus e
fratre

fratre nepotem Jonam, qui advecta reciperet, quæ avebenda, expediret, præfecerat Episcopus; Huc præterea com meatus omnis ex Insulis Westmannorum & undiquaque canonesque prædiorum ex remotiori insulæ tractu Floensi adportabantur; Ligna vero nonnulla grandiora, tauris, quibus solæ ferræe erant inductæ, & quarum quasdam ipse vidi, domum transvebenda curavit.

SCHOL. Patet ergo ex hætenus allatis, si modo locorum, per quæ itinera olim instituerunt, simul ducatur ratio, Veteres, com meatu navali, ubi usus quidem, sed non necessitas semper postulavit, sæpius usos fuisse, ideoque huic plus quam terrestri interdum tribuisse: Attuli autem ex Hungarvaka prolixum hunc locum, tum quia formam com meatus navalis tunc temporis agitati; tum quia genuinum modum seu normam, juxta quam hodie institui & dirigi possit, ostendit; Sic merces quælibet indigenæ & necessaria vita subsidia, quibus una insulæ quadrans abundat, ad reliquas, quæ his indigent, exportandæ; Penuria variis in insulæ locis constituenda, unde mercatura navalis & terrestris interna continuo exerceatur. Neque tamen in mercibus indigenis solis subsistendum, utpote quibus insulæ plebs non providetur; sed addendæ simul exteræ; Monstrat porro hic locus, certos huic negotio præficiendos viros, qui non eo solum dispiciant, quibus quantisque vitæ subsidiis unaquævis insulæ pars indigeat sed & qua ratione singulis commode provideant:

Gene-

Generatim & abstracte denique monstrat
quemadmodum mercatura navalis interna &
externa hodie essent restituendæ. Sed hæc
de comœatu Veterum interno hætenus:
Quæ deficiunt, quæ instituti fert ratio, in
Sectione ultima supplebo.

§. 29. Ad comœatum denique exter-
num ordo instituti provocat; Est hic certe
inter clarissima & utilissima Majorum insti-
tuta referendus. Est præterea novum pro
comœatus navalis interni usu ulterius stabi-
liendo argumentum. Qui enim quæso na-
ves, quibus ad comœatum externum toties
ûsi sunt, ad internum uti nescissent? Qui
inquam merces, aliaque vitæ subsidia, quæ
tanto studio ab exteris adportarunt, in ipsa
insula, re ita exigente, mari trajicere insu-
per habuissent? Multa quidem de hoc com-
meatu externo veterum dicenda superessent,
si modo omnia, quæ de hoc literis consigna-
vit antiquitas, in medium proferre vellem;
Sed id jam non ago: tum quia ad mercatu-
ram Veterum Islandorum externam
proprie pertinet; tum quia
speci lem tractationem
jure meretur.

DISSERTATIO
HISTORICO
ÆCONOMICA,

DE

COMMEATU VETERUM ISLANDORUM
PRÆCIPUE NAVALI
HODIE RESTITUENDO.

QVAM

PUBLICO DESSENTIENTIUM EXAMINI
SUBMITTIT

THORSTANUS NICOLAUS Isl.

PHIL. BACC.

UNA CUM

DOCTISSIMO ATQVE AMICISSIMO

JOHANNE MAWIO BÖCHMANN.

IN AUDITORIO COLLEGII REGII

Ad diem

MAJ.

HAVNIÆ, MDCCLXII.

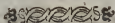
Typis NICOLAI MÖLLERI.

Imprimatur,

J. P. ANCHERSEN.

SECTIO TERTIA.

De

Commeatu Islandorum navali
hodie restituendo.

§. 30.

Postquam utilitatem commeatus navalis
ejusque apud veteres Islandos usum in
superioribus monstravi; progredior ad eun-
dem in patria instituendum; Licet verò de
commeatu navali veterum incolarum externo
nondum differui ob intimum tamen, quod
internum & externum intercedit cominer-
ciam, quo unus sine altero consistere nequit,
plurima vero alter alterius propria jure sibi
vindicat, nec non ob insignem unius & alte-
rius in Islandia usum, consultum duxi gene-
rales, quæ utrique in patria restituendo &
dirigendo faciant latis, rationes in medi-
um proferre; Quæ in re quatuor potissimum
mihi præstanda sunt; Primum ut naturam com-
meatus navalis rite evolvam, Secundum ut
eandem per statum insulæ hodiernum magis
determinem. Tertium ut antiquam com-
meatus rationem exponam; Quartum deni-
que & ultimum, ut subsidia quorum ope in-
stitui & peragi possit, definiam; Primum
F qvi-

quidem ni fallor in Præc. & Sect. 1. absolvi, secundum vero & tertium ut præstem, reflectam.

- 1) Ad naves quæ his usibus inserviant.
- 2) Ad nauas a com meatibus futuros.
- 3) Ad navium receptacula seu portus.
- 4) Ad opera naturæ & artis in quibus com meatus versatur.
- 5) Ad emporia unde & quo merces exportentur.
- 6) Ad tempus quo instituendus sit com meatus.
- 7) Denique ad sumtus in hunc erogandos.

§. 31. Incommoda quibus naves Islandorum laborant, alia justo exiliori formæ alia imperfectioribus armamentis & structuræ originem debent. Non enim necessariis & communibus tantum usibus apta magnitudine carent, simulque tali vexantur incommodo, quod effecit, ut piscatura Islandorum navalis ad altius hodie nondum evecta sit fastigium, mercatura vero navalis amplius non sit in usu, verum etiam ob figuram quam ipsis tribuere solent, ad cursum obliquum vento adverso instituendam prorsus ineptæ sunt; Neque quæ reliquam structuram ita constitutæ videntur, quin aliqua saltem emendatione indigeant, id quod ex iis quæ mox dicturus sum, clarius patebit, Considerabo

derabo heic autem non singulas singularum navium species, neque enim nostratium magni interest, sed eas tantum, quarum maximus in Islandia est usus, & quarum discrimen, a viribus sollicitantibus velis nempe remisve petendum; cum vero dictarum navium species multa secum habeant communia, iterumque novas species sub se contineant non nulla de his in universum perficiendis monebo, quorum potissima huc redeunt.

- 1) Ut debita & ad singulos navium usus accommodata magnitudine construantur, ita quidem ut scopo cui destinantur, conformes existant; Est hæc de perficiendis & extruendis navibus lex maxime generalis adeoque primo loco ponenda, sine qua perfectæ navis idea haudquaquam concipitur.
- 2) Ut sectiones carinæ seu partis navium laevas subituræ transversales sectioni amplissimæ & sectiones verticales plano diametrali similes sint & æquales, adeoque sectiones horizontales sectioni amplissimæ ad minimum adfines.
- 3) Ut naves oceano commissæ, quæ fieri potest, situm teneant erectum adeoque planum diametrale, quo in duas partes æquales, dividuntur, sit verti-

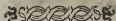
cale, amboque navium latera tam ratione figuræ quam ponderis æqualia construantur, ita ut in neutrum latus inclinent; cum vero prora puppi dissimilis fit construenda, defectum inde oriundum oneratio navium supplebit.

- 4) Ut centra gravitatis sectionum horizontalium, ideoque centrum gravitatis sectionis aquæ, centrum gravitatis navis, & centrum magnitudinis carinæ in eadem recta verticali sint sita.
- 5) Ut latitudo carinæ ad aquæ superficiem ter vel ad minimum bis profunditatem superet, ita ut posita altitudine carinæ in navibus diversæ magnitudinis, in quibus intervallum inter centrum gravitatis & centrum magnitudinis æquatur semissi profunditatis carinæ 10. 8. 6 vel etiam 4 ped. latitudo ponenda sit circiter 28, 22, 18, 13 ped. Cum vero stabilitas navium similium crescat in ratione quadruplicata laterum homologorum vires vero inclinantes ad summum in ratione triplicata, quo majores sunt naves, eo minori stabilitate, indigent; crescit porro stabilitas navium eo magis quo profundior sedem obtinet centrum gravitatis, adeoque cum onera specificæ

fice graviora in imo loco ponuntur vel cum sectio aquæ magis dilatatur; imo quavis onerum impositione intra & supra aquæ superficiem, si modo horum distantia ab aquæ superficie non superet $\frac{1}{2}$ profunditatis carinæ.

- 6) Ut ambo navium latera supra aquæ superficiem quam minimum divergant, ideoque sectioni aquæ ad perpendicularium insistant, ita ut centrum gravitatis curvaturæ in axin longitudinalem incidat, unde facta inclinatione diminutio sectionis aquæ non sit sensibilis; interim quo majores sunt naves eo minor est inclinatio cæteris paribus (n. 5.).

- 7) Ut latera navium infra aquæ superficiem ad proram lente admodum convergant, ideoque ut sectiones horizontales in hac navium parte quasi in cuspidem abeant, donec in imo tandem loco omni careant latitudine, quo facilius nimirum vim suam exercere possit gubernaculum, cujus longitudo profunditati ad quam navis immergitur, latitudo parieti navium cui annectitur sint æquales, inter utramque vero justa adsit proportio. Quoniam tamen pars gubernaculi quæ ex

aqvis eminet ad convertendam navem
nil facit, maiorem inferiori ejus parti
quam superiori tribuenda esse latitudinem
abunde patet.

§. 32. Triremes s. naves remis instructæ a navibus quæ velorum ope promoven-
tur, non tam ratione virium propellentium
quam internæ structuræ, utpote quum ad
cursum obliquum non adhibeantur, admo-
dum differunt; In his itaque perficiendis
danda inprimis est opera.

- 1) Ut spina & contignatio navium pro-
ram puppimque versus vehementer
fortes construantur, ita tamen ut inter-
vallum inter centrum gravitatis utri-
usque & inter centrum magnitudinis
carinæ quam minimum efficiatur.
- 2) Ut quo longiores sunt naves eo for-
tiores construantur: At vero satis ad-
huc robustæ construi possunt, si lon-
gitudinem ad latitudinem rationem teneat
sextuplam.
- 3) Ut aucta longitudine latitudo & pro-
funditas diminuatur ita tamen ut illa
ad has rationem dupla non minorem
retineat.

4) Ut

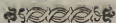

4.) Ut sectiones horizontales deorsum captæ, vix quod sentias, angustiores reddantur, adeoque sectiones verticales eandem fere ubique latitudinem retineant, ad extrema vero proræ fundique navium subito sed æquali curvamine inflectantur & ad spinam navis aptentur, ita ut fundus navis non multum a plano horizontali discrepet.

5.) Ut sectio aquæ proram versus, sensim diminuta ejus latitudine, satis lente convergat. Sectio vero amplissima a figura rectangulari quam minimum differat ita tamen ut ad extrema fundi figuram recipiat obtusam (n. 4). Sectiones horizontales quod ad reliquam structuram adtinet, vel sectioni aquæ vel quod eodem redit sectiones verticales sectioni amplissimæ parallelæ adfines constituentur (§. prægr. n. 2.).

§. 33. Naves quæ sola vi ventorum in vela provehuntur, non minus ad cursum obliquum quam directum conformari debent; quare in his perficiendis notanda sunt

1.) Longitudo in navibus grandioribus latitudine quadruplo major in minoribus

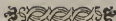
ribus minor assumatur. Altitudo autem carinæ semissem latitudinis nunquam excedere debet.

- 2.) Centrum gravitatis navis commune qua fieri potest deprimatur quod partim structura navis interna partim operatione assequimur (§. 31. n. 5.) Sectionibus vero transversalibus figura tribuatur semi circularis;
- 3.) Cum fundus navium horizontalis in cursu obliquo nil valeat, sursum aliquantum vergat oportet.
- 4.) Figura sectionis amplissimæ transversalis sit segmentum circulare (n. 2.) latitudo autem proræ in sectionibus transversalibus majorem habeat rationem ad ejus altitudinem quam in ipso corpore navis, adeoque altitudo sectionum verticalium proræ versus fiat aliquanto minor, dum latitudo proræ decrescit in ratione minore. Hinc sectio horizontalis ad aquæ superficiem proræ versus obtusa magis reddatur quam sectio verticalis per mediam navem ducta, ita ut ratio latitudinis proræ versus ad profunditatem continuo major evadat, adeoque figura proræ obtusa satis constitutatur

tuatur sed aliquantum acclivis & elevata cum resistantiam aquæ eo facilius superet, quo minor est angulus quem superficies aquæ & figura proræ constituunt.

5.) Sectiones horizontales sub aqua continuo decrescant ita ut ad spinam navis proræque arcu circulari terminentur.

6.) Distantia malorum æquetur latitudini velorum divisæ per tangentem anguli sub quo ventus in vela spirat obliqui 45°. veletiam 60°. Posita igitur latitudine velorum = b & tangente anguli dati = t , erit distantia inter duo vela = $\frac{b}{t}$ pro definiendo autem numero malorum convenientissimo dividatur longitudo navis per quam vela extendere licet = a per distantiam datam = $\frac{b}{t}$ quo facto prodibit quotus qui numerum malorum aptissimum indicat = $1 \pm \frac{at}{b}$ cum in cursu obliquo ad quem ejusmodi naves non minus quam ad directum conformari debent, numerus malorum unitatem

nunquam non superet: Pro definiendo igitur toto navium intervallo per quod vela extendere licet, addantur omnium velorum latitudines. & a summa subtrahatur dimidium primi & ultimi; residuum monstrabit intervallum quæsitum.

- 7.) Altitudo malorum definiatur ex centro velorum, puncto nimirum quod oritur cum media directio aquæ in proram irruentis & recta verticalis per centrum gravitatis ducta se mutuo secant. Sit itaque profunditas carinæ = ab & intervallum inter superficiem aquæ & centrum velare = cd erit aptissima malorum altitudo = $ab + \frac{5}{2} cd$.

- 8.) Vela, quorum 1.) superficies sit plana probeque lævigata, quo facit ut pice vel colore quodam crasso oblinantur, 2.) situs quo horizonti ad perpendicularum insistant & ad utramque malorum partem peræque extendantur. 3.) Figura quæ velis superiora versus paullo arctior triangulo Isosceli haud absimilis inferius vero quam latissima tribuatur. Ita ut in navibus grandiori-

dioribus latitudinm navis bis superet:
4.) Dispositio quæ pro diversa venti
plaga admodum differt; Omnis enim
navis vel vento pleno v. dimidio v.
denique contrario vehitur; Quodsi
ergo ventus a puppi spirans angulum
 60° . non superet cursum navis directum
tenet velaque ad axin longitudinalem
erunt normalia; quam primum autem
ventus ultra 60° . usque ad 112 . a
puppi declinaverit navis dimidio vento
promovetur. Positis ergo angulis
quos ventus cum axe navis longitu-
dinali constituit $61\frac{2}{3}$. $68\frac{2}{3}$. $76\frac{2}{3}$.
 $85\frac{1}{3}$. 90° . vel etiam 107° . pro singu-
lis commode disponuntur vela ad ang.
 80° . 70° . 60° . 50° . 45° . 40° . 30° . ad
proram inclinantes. Quodsi autem
venti directio angul. 112° . superave-
rit navis fertur vento tantummodo
contrario & tunc si ventus $119\frac{1}{2}^{\circ}$.
ponatur quem majorem sæpe ponere
non licet vel etiam 124° . vela cum
axe constituent angulos $22\frac{1}{2}^{\circ}$. &
 20° . patet autem non statim ac angu-
lus ex. gr. 61° . quo plagam venti
indicare volui, minor fuerit vela ad
ang. 80° . disponi debere sed perpe-
tuo dari angulos inter medios ad quos
ut cursu navis celerrimo vehatur
disponenda sint vela; quid? quod ad
dispo-

dispositionem velorum convenientissimam cursumque navium velocissimum, resistentia navium lateralis & structura interna quam plurimum faciunt; Cum quo longiores sunt naves manente eadem latitudine, eo facilius cursum obliquum persequantur. Caterum ex his quæ de navibus demonstravimus absque multo ratiociniorum apparatu patet 1. rationis non esse, ut eandem omnibus in Islandia navibus, quibuscunque demum usibus sint destinatæ, figuram adscribant, unde nostratum est 2. ut architecturam navalem ipsi addiscant vel externos qui sunt periti artis in patriam alliciant; nisi utrumque ad palatum magis arrideat.

§. 34. Quamvis navium, quæ Veteribus Islandis usu erant receptæ, nec vola nec vestigium amplius superest, certo tamen constat & plures & meliores olim in usu fuisse, quam quibus nostrates hodie utuntur: Erant autem vel *maiores* quibus scilicet ad externos vecti mercaturam facere solebant; & quæ communi nomine vocabantur *haffkip*, *haffarskip*, *kaupskip* & quidem *Skip καὶ ἐξοχὴν* quod ultimum nomen in historia patriæ, ubi de navibus majoribus est sermo, quam sæpissime occurrit. Vel *minores* quas

quas piscaturæ & com meatuum minorum
usibus potissimum destinaverant. Ad ma-
jores pertinent.

- 1.) *Knör*, singularis navium mercatoriarum
species, sed nulli, quod constet, in
Islandia antiqua, magnitudine infe-
rior, de cujus usu Vid. *Laxdæla Saga*
Cap. 26. & 72. *Eyrbyggja Saga* Cap.
50. *Grettis Saga* Cap. 40. *Ban-
damanna Saga* imp cet.
- 2.) *Gammr*, opponitur hæc navibus pirati-
cis vulgo *Langskip*; nomen vero sæ-
vulture cujus effigiem portabat, ac-
cepit. *Nials Saga*. Cap. 88.
- 3.) *Byrdingr*, navis diversæ magnitudinis,
major nimirum, cujus antiquum in
patria usum commemorat *Nials Saga*
Cap. 180. & minor de qua infra
§. 37.
- 4.) *Feria*, quæ magnitudine iterum differt;
majorem ejusmodi navem peregrina-
tionibus & com meatibus minoribus
internis destinarunt. Prioris usum
monstrat Exscriptum membranæ Skal-
holtenfis ad ann. 1632. posteriorum
vide §. sequenti.

5.) *Buffa*, cujus nomen a forma ampliori carinæ derivat Vidalinus in *Comment. Leg. Island* sub phrasi *Sessum at telia*. De usu ejus in patria Vid. *Exscr. membr. Skalholt*. ad ann. 1405.

6.) *Dugga*, quo nomine naves exterorum (*Huhkerter*) hodie etiam insignire solent nostrates. De antiquissimo ejus in Islandia usu nil invenio ad majores tamen certo referendam esse tam ex §o. 28. sect 2. quam ex hodierno loquendi usu abunde patet. Sed præter dictas naves alias adhuc possederunt Veteres Islandi, quibus piraticam potissimum fecerunt ex. gr. *Langskip* de quibus plurima ex veterum monumentis exempla in medium proferre possim. Sed sufficiet unicum quod exhibet *Nials Saga* his verbis „Gunnar helt ör Austrveigi met se mi- „klo, hann hafði 10. Skip ok helt þeim „til Heidarbæar i Dänmörk 3: Gunne- „rus de Hlidarenda magna opum copia decemque navium classe instructus e mari Balthico Heidarbaum in Dania appulit. Conf. Cap. 33. ubi Gunnerum, Regi Daniæ Gormio unam ex his navibus *Langskip* dictam dono dedisse testatur historia citata. Sed pluribus adhuc navium majorum speciebus
 ufi

usi sunt Norvagi, quæ tamen non sunt hujus loci, harum præcipuæ erant. *Dreki Drómundr, Karfi Kuggi, Briama, Skeid, Galeidr* cet.

§. 35. Naves Veterum Islandorum minores erant.

1) *Ferla* a vehendo sic dicta quam com-
meatibus minoribus ut plurimum ad-
hibuerunt *Dordar Hrædu Saga. Ban-*
damanna Saga Eyrbiggia Saga Þor-
geirs ok Þormodar Saga. Laxdæla
Saga. Supra all. §is.

2) *Skuta* cujus nomen inde derivat Vi-
dalinus quod in prora puppique con-
strata fuerit; magnitudine interim
valde differt. Pro majoribus una vel
altera *Orcades v. Sudureias* e Norva-
gia accessuris argumentum adfert *Sver-*
ris Saga. De minorum in Islandia
usu vid Grettis Saga cap. 74. Nials
Saga cap. 11. Havards Saga Issyr-
dings, Sturlunga Saga 27 cap. part. 8.
cet.

3) *Byrdlngr*, ob ligna adscititia pro au-
genda magnitudine undique superad-
dita singularis structuræ navis cujus
antiquum in Insula usum monstrant
Lax-

Laxdæla Saga cap. 76. *Gluma* cap. 27. *Gisla Saga Sursonar* cap. 9. eet. Pluribus quidem ejusmodi navigiis usi sunt Veteres Islandi ex. gr. quinqueremibus cet. cum quibus naves Islandorum hodiernæ nomen saltem commune si non formam, adhuc habent Vid *Sturlunga Saga*. *Grettis Saga*, *Eyrbyggja Saga* cet.

§. 36. Cum ergo perfectioribus ejusmodi navibus, quarum §. 35. & seqq. facta est mentio, nostrates hodie indigeant, de his ante omnia sibi prospiciant necesse est, id quod duplici ratione fieri potest, emendo scilicet, aut ipsas naves aut materiam unde exstruantur; Licet vero si prius e re magis visum fuerit, minori forte pretio, non nunquam comparari queant, nihilo tamen minus, ut naves ex integro construunt, satius duco; Sic enim non tantum operariis debita salaria quibus vitam sustineant incolis integra manent, verum naves ad usus quoslibet magis ad commodatas, modo artis periti sint incolæ, & quidem commodius in patria comparabunt; Utcunque res se habeat, certum est veteribus Islandis utrumque fuisse in usu, licet naves sæpius rarius materiam comparaverint; In patria vero naves emerunt vel suo quisque Marte vel conjunctis viribus, Sic Flosi in Norvegiam abiturus

rus navem a Thrundhiemensi quodam emit Nials Saga cap. 169. Sic Thorgilfus in Grönlandiam profecturus navem Leyruvogi comparat Floamanna Saga cap. 20. Sic Thorleikus fundis venditis emtaque Dagvardarnefi nave peregre proficiscitur Laxdæla Saga cap. 36. Coniunctis etiam viribus rem sæpe aggressi sunt; Sic Carolus navis in Tractu Skagafjord cum Bardo quodam particeps factus in Norvagian & inde in Daniam proficiscitur Svarfdæla Saga cap. 35. Sic Kiartanus cum Kalso de navi participat, communique lucri & damni societate inita in Norvagian transmittit Laxdæla Saga cap. 40. Sic Bollo cum fratre emta in Tractu Borgfiordensi nave in Norvagian proficiscitur Laxdæla Saga 75. Sic Arnkellus & Hemmardus Dagvardarnefi una navem emunt Eyrbiggia Saga cap. 12. Sic Otto navis particeps factus cum exteris mercaturam exercet, Bandamanna Saga; In terris peregrinis naves etiam præfenti pecunia compararunt. Sic Carolus navem mercibus oneratam in Dania comparat, Svarfdæla Saga cap. 74. Sic Hiolfus & Thorgeirus, nave, quam in Norvagia emerunt, in patrium redeunt, Þorgils ok Þormodar Saga; Interdum quoque de navibus cum exteris extra patriam participarunt Vid. Laxdæla Saga cap. 72. Gísla Saga Sursonar cap. 8. cet.

§. 37. *Materia ex qua naves construxerunt Veteres Islandi, erat vel Indigena v. peregrina; pro materia indigena argumento sit Svarfdæla Saga.* „Enn Skip þat „hafdi gert Verit uppi Tungunni on var þar „hogvinn vidurinn því þar var Skógr mikill, „enn til Kialarinns var hofd Eyk: sú er stóð „i Eykibrecku; Skip þat var kallat Islendingr, „enn er Skipit var algert, var þat fært ofann „eptir Ysúm um vetrinn gegnt Hofi; ok letu „þar standa Skipit ok skordudu; heitir þar „Skordumyri sidann; enn á því Skipi hese „Karl utan farit,,. 3: *Exstructa fuit hæc navis in Tractu Svarfdælensi, ubi Tungam vocant, ibique ligna ad ædificandam navem cæsa fuere. Erat enim tunc temporis hoc loco sylva ingens Et admodum densa; ad carinam vero utebatur quercu in clivo quem inde quercetanus vocarunt reperta; Vocata fuit hæc navis Islendingus, quam, ut ultimam manum imposuerant, per glaciem hybernæ Hofum versus deductam in loco Skordumyri exinde vocato palis circummuniebant; Hac ipsa nave Carolus postea peregre profectus est. Nec his multum dissimile exemplum narrat Landnama Saga his verbis „Madr het „Avangr Irlkr at Kyni, hann bygdi fyrst í „Botni — þá var þar sva stór Skógr at „hann, gerdi þar af Hasskip ok hlóð þar „sem nu heitir Hladhamar. 3: *Vir quidam Avangus natione Irlandus Botnum primus occupavit,**

occupavit, ubi tanta tunc temporis sylva ex-
stitit, ut ex lignis ibidem caesis navem traji-
ciendo undique oceano parem exstrueret, quam
et mercibus, ubi Hladhamar hodie vocant,
oneravit. Neque naves tantum majores sed
& aedes ex lignis indigenis construxerunt.
Sic enim Laxdæla Saga „ok á því sama
„Holsti let Olafr Bæ gera af þeim Vidum en
„þar voru hoggvir i Skoginum ok af Reka-
„vidi, þessi Bær var mikill ok reisuligr o:
In hoc ipso colle pradium exstruxit Olavus
ex lignis in vicinia caesis aliisque ex mari in-
littora ejectis; erat hoc pradium ingens et
conspicuum. Cfr. Eyrbyggja Saga cap. 23
et Gluma cap. 19.

§. 38. Sunt hæc potissima pro majoribus
in Islandia sylvis argumenta; non obstant ta-
men quo minus ligna ad construendas & re-
ficiendas aedes necessaria ex terris peregrinis
sæpenumero in insulam asportaverint.
Qua de re inter plurimas Vid. Nials Saga
Cap. 108. Laxdæla Saga Cap. 72. & 77
Þorgeirs ok Þormodar Saga Cap. 2. Glu-
ma Cap. 19. Utcunque res erit, nullas
ejus generis sylvas majores in patria amplius
reperies; Neque nostratibus nisi modica lig-
norum quæ e mari in littora ejiciuntur,
copia hodie superest, quæ an & quomodo
navibus exstruendis inserviat, prudentes ar-
chitecti videant.

§. 39. Ex materia peregrina vel in patria vel extra patriam naves ædificarunt vetēres Islandi; Prius ex *Hungurvaka* colligimus. „Fiórði þeirra Bródir var Sr. Jón „*Eiríkison* í *Vatnsfyrdi*, hann hafði smydat „haffært Skip ok hafði til Saumfins 3. Jarnföt 3: Quartus frater erat Dn. Johannes de *Vatnsfiord*, hic navem, quæ Oceanum pertransiret exstruxit, tribus ferri amphoris in clavos insuntis; Idem fere de Petro Episcopo *Holensi* testantur *Annales Schalholtini* ad ann. 1374 qui navem ex lignis quæ a Nomophylace Thorsteino accepit, exstruendam curavit & de *Solveiga de Vatnsfiord*, quæ nave, ad ann. 1401. quam communibus cum antistite *Schalholtenfi* impensis exstrui fecit, in *Daniam* navigavit; Et *Exscriptum membranae Schalholtensis* ad ann. 1374. de *Holensium* Antistite Johanne, qui nave, quam in *Islandia* exstruxit, Mariæque Virgini dicavit in *Norvagiæ* profectus est; Nec pro navibus Islandorum in *Norvagia* exstructis exempla omnino desunt; antiquissimum est *Thori* de quo *Grettis Saga*. „Þórir Skeggia son „lætr Sigurd Biskup vygia Knör þann er „hann let gera í Noregi. 3: Thorus Skeggii navem quam in *Norvagia* exstruxit, ab Episcopo Sigurdo consecrandam curavit. Haud dissimile de Episcopo *Skalholtensi Vilchino* testatur *Exscriptum* cit. ad ann. 1405. qui navem quam *Biskupsbussam* vocarunt,

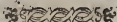
carunt, in *Norvagiâ* exstruendam curavit & de *Arna Skalholtensium* Episcopo ad ann. 1415. qvi ea ipsa nave quam in *Norvagiâ* exstruxit, in patriam revertit.

SCHOL. Verum enim vero omnes ejusmodi naves majores quas vel pretio emerunt vel exstruendas curarunt veteres Islandi, finitis commerciis æstivis, constructo hunc in finem navali, funium ope in aridum subduxerunt; quod & idem fecerunt mercatores exteri quoties in insula hyemarunt, qua de re inter plurimas vid. *Floamanna Saga* Cap. 32. *Nials Saga* Cap. 6. & 98. *Baudamanna Saga*, *Þordar Hraðu Saga* Cap. 5. *Laxdala Saga* Cap. 17. *Þorgiers ok Þormodar Saga* Cap. 12. *Hungrvaka* cit. §. 28. cet.

§. 40. De navibus hætenus; redeo ad nautas quorum partes incolæ maximam partem obibunt: comineatibus enim internis minoribus navalibus æque ac terrestribus instituendis plene sufficiunt; in majoribus, modo via sit longior & navigatio periculosa, quemadmodum in externis quibusvis, sciente gubernatore uno aut altero uti conveniet, reliquorum vice fungantur incolæ, tum ut artem navigandi addiscant, tum ut his debita quæ promereri possunt, mancant salaria; Nec incolarum paucitas valde obstat; cum ad comineatum terrestrem pluribus, paucioribus ad navalem uti liceat. Quamvis autem veteres artis navigandi, uti eam

G 3

hodie,

hodie tradunt, imperiti fuerint, nihilo tamen minus, longo rerum usu, quem nunc in patria desidero, edocti, rem feliciter assecuti sunt. Nautis etiam ad com meatus internos incolis a) ut plurimum, in com meatibus externis tam incolis b) quam exteris c) promiscue usi sunt, tum ob frequentissima cum his commercia, tum quia communem in mercando lucri damniqve societatem sapius inierunt.

§. 41. Portus in Islandia natura plurimi non arte facti sunt. Quibus cum in omni com meatu navali nil sit prius nil antiquius, & per longum hinc inde spatium importuosa sit insula v. gr. in Islandia *australi* & *orientali* ubi tamen com meatus terrestris ob intervenientes fluvios aliaqve viarum obstacula admodum difficilis; reliqui autem portus, si paucos exceperis, ad stationes hybernas parum sint idonei, novis forte de integro constituendis vel reficiendis saltem quibusdam erit opus. Quod nec ignorasse veteres Islandos exemplo *Thorbiorni* docet *Havards Saga* *Lesfyrdings*. „Var þar gott at „at leggja fyrir því at Þorbiörn hafði látið „gera þar Höfn goda; hann hafði ok látið „rydia

a) Vid. Sect. 2.

b) *Nials Saga* Cap. 169.

c) *Laxdala Saga* Cap. 83. *Þórdar Hraðu Saga* Cap. 9. cct.

„rydia ok reinsa alt inn at Landi; var þar
 „Addiup mikit. Mátti þar flóta Skúta edr
 „stærta Skip; þurfti þar eingi Madr votr at
 „verda af Skipi edr á hvert er var meira
 „Skip edr minna; enn upp yfir var Malar-
 „kampr hár; fyrir ofann Kampinn stóð Hor-
 „danaust mikit ok var vel umm horfit. Til
 „annarar handar var Lón mikit; fyri ofann
 „Kampinn frá Nauftino lá eingi í Fjöruna. 3:
*Facilis erat ad ripam adpulsus; portum enim
 optimum Thorbiörnus constituerat quippe quæ
 fundum maris allueutis luto omni purgavit.
 Tanta hinc ad ripam altitudo ut navis
 vectoria v. idem major pro lubitu adnatare
 posset. (Quo vero nautæ naves facilius sub-
 ducerent), substratæ erant in littore balæ-
 narum cœstæ extremitatibus utrinque fixis;
 unde quivis navem, siue major fuerit, siue
 minor sicco pede & conscendere & in terram
 exscendere potuit; Supra ripam eminebat col-
 lis arenosa, & pone collem navale ingens
 & conspicuum. Ad alterum latus lacuna
 ingens adjacuit; prospectum vero e navali in
 littus collis illa arenosa interceptabat cet.
 Quæ & similia ut hodie imitanda sibi pro-
 ponant nostrates, ubi importuosum est litus,
 opportunitas locorum favet, cætera vero
 usus exigit, haud abs re esse judico. Di-
 spiciant saltem an & quomodo navium re-
 ceptacula hodie in vulgus ignota, quibus
 veteres mercatores Islandi & exteri toties*

usi sunt, de novo retractari & ad publicos
usus accommodari queant; Horum potis-
sima sint.

In Islandia Boreali.

Midfiordr Laxdæla Saga. Cap. 17.

Blönduáros. ead. Cap. 13.

Þorgeirsfjordr Bandamanna Saga.

Siglufjordr Svarfdæla Saga. Cap. 29.

Kolbeinsárós. ead. Cap. 35.

Hraunhöfn Eyrbiggja Saga. Cap. 32. &

Hraunhafnarós. Cap. 38.

Húnavatn Grettis Saga. Cap. 15. &

Húnavatnsós. ead. Cap. 35.

Gáfir in Sinu Oefiordensí. Cap. 39.

Gaunguskardsárós. Cap. 87.

In Islandia Orientali.

Krossavyk Dráplaugarsona Saga. Cap. 14.

Unaós þáttir af Brandkrossa.

In Islandia Australi.

Grimsárós Þorgeirs ok Þormóðar Saga.
Cap. 22.

Arnarbælisós Níals Saga. Cap. 30.

Hvítá in Sinu Borgfiordensí. ead. Cap. 2.

Knararsund Floamanna Saga. Cap. 12.

Ley-

Leyruvogr. ead. Cap. 20.

Nordrá Þorgeirs ok Þormodar Saga. Cap. 12.

In Islandia Occidentali.

*Haukadalsárós in Sinu Dirfiordensi Gísla Saga
Sursonar. Cap. 9.*

Dagvårdarnes Laxdæla Saga. Cap. 9.

Laxárós. ead. Cap. 13.

Borðeyri. in Sinu Hrútafiordensi. Cap. 25.

Gufuáros. Cap. 40.

Straumfiordr Þorgeirs ok Þormodar Saga.

*Vadill in ora maritima Bardarströnd Lax-
dæla Saga. Cap. 54.*

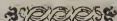
§. 42. Hæc de portubus; venio ad
emporia in quibus mercatores & opifices
habitent, unde & quo merces exportentur
& invehantur cet. quibus cum hodie nostra-
tes careant & inde ab occupata insula nun-
quam non caruerint usum eorum in omni
commeatu interno & externo haud com-
parandum ab inferis excitabo. Enim vero
si internum respicias, opera artis omnia,
quibus deficiuntur incolæ, & quæ ab exteris
quot annis in insulam adportantur, quinimo
plura, quam hactenus, ne dicam probiora,
opifices in patria conficere, incolisque mi-
nori pretio vendere possunt ac debent. Ope-
ra naturæ ex quibus opificia parantur, sal-

tem numero plura quam hactenus ab incolis comparabunt, quæ & iterum in insula exportanda & distrahenda sunt. Quod ad externum adtinet opera naturæ v. artis quæ vel insulæ natura non patitur vel ars heic perficere nequit, plura & meliora, quam vulgo fieri solet, mercatores domestici vel alii in patria permansuri ab exteris adportare debent. Sed cum his mercibus peregrinis commutabunt i.) *opera artis, quæ tamen omnibus numeris absoluta esse debent*, 2.) *opera naturæ quæ arte perficere non possunt; nisi opera naturæ, quæ ab exteris adportare necesse habent, cum illis commutata, facilius & commodius parare possint opifices in patria habitantes; merces tamen indigenas eo exportent, incolæ, ubi carissime, peregrinas inde adportent, ubi vilissime constant, necesse est.* Quæ cum ita sint, ædificiorum in quibus merces exportandas & invehendas recon- dant, in quibus mercatores & opifices sedem & domicilium rerum omnium constituant cet. ideoque emporiorum tam ratione mercaturæ internæ quam externæ usus satis superque patet. In hoc ergo reprehensionem non fugiunt veteres, quod de emporiis in patria constituendis, in primis dum eorum commercia cum exteris adhuc steterant, & libera erat res Islandorum publica, nunquam cogitaverint. Etenim tam mercatores exteri quam domestici postquam
vere

vere in insulam appulerunt; positis in litore tabernaculis a), iisdem plane ac olim in conventu insulæ generali usi sunt & hodie nostrates utuntur, per intégras fere æstates commercia cum incolis habuerunt; Senesciente æstate mercatores exteri alii oram solverunt, alii apud incolas, & id quidem sæpius, diversati sunt b), proxima navigatione iterum discessuri; Mercatores domestici alii alternis vicibus in patria terrisque peregrinis hyemarunt c); alii egentiores inprimis & juniores quo mercaturam plenius addiscerent per complures sæpe annos cum exteris commorati sunt d), sed re tandem navibusque aucti domum redierunt. De terris peregrinis in quibus negotiati sunt veteres v. gr. *Dania Norvagia Britannia Suecia Holsatia* aliisque terris mari balthico vicinis, de mercibus *Islandorum* indigenis & peregrinis, de progressu & interitu ejusmodi commerciorum cet. mercaturam *Islandorum antiquam* & hodiernam expositurus alia forsitan vice si vita viresque suppetant, pluribus dicam.

SCHOL.

- a) *Nials Saga* Cap. 2. *Grettis Saga* Cap. 32. & 39. *Þordar Hædu Saga* Cap. 6.
- b) *Grettis Saga* Cap. 14. *Eyrbyggja Saga* Cap. 12. *Gisla Saga Sursonar* Cap. 7. *Gluma* Cap. 1.
- c) *Þorgeirs ok Þormodar Saga* Cap. 2. *Grettis Saga* Cap. 32.
- d) *Hræfinkels Goda Saga*, *Grettis Saga* Cap. 15. & 40. *Baudamanna Saga* cet.

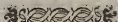
SCHOL. Non prætereunda tamen sunt hoc loco emporia terræque peregrinæ cum quibus ut mercaturam more veterum exerceant nostrates utile & percommodum est; Ad has refero terras quaslibet circumjacentes insulæque proximas Norvagiam Scotiam Angliam itemque partem imperii Russici; Neutiquam tamen ubius viciniæ ducenda est ratio, quin pretium quod mercibus exportandis & invehendis constituitur earumque bonitas & usus in censum simul veniant; Neque certe periculum est, ne merces Islandorum indigenæ in terris peregrinis distrahi possint, cum vel in præsentem ab exteris in pretio habeantur, magis vero quam hætenus, quod nemo facile in dubium vocabit in posterum arte perfici numeroque augeri possint.

§. 43. Commeatum terrestrem æstatè sæpius rarius hyeme nostrates instituunt. Licet vero æstivum tempus ad instituendum commeatum omnium sit convenientissimum, ob graviores tamen annonam, quæ haud raro contingit, & hinc ob variarum rerum utilium & necessariarum penuriam, non sine magno incolarum incommodo hyeme intermittitur. Ad vecturam quidem terrestrem solis jumentis utuntur; sed hæc rhedis aut vehiculis, hyeme imprimis ubi loca sunt plana, niveque aut glacie obrigata more veterum adungere possent. Commeatu navali interno vix unquam utuntur, nisi quum terrestri iter deficit, quo tamen tam hyberno quam æstivo tempore, præsertim ubi difficulter

culter terra trajicitur, commodius utilispos-
sent. Commeatus navalis externus, cum
hyemem vix patiatur, æstate, sed e terris
proximis, semel atque iterum forte institui
posset. Omnis interea commeatus ex lon-
ginqvo parcius sæpius ex vicinia peragatur
necesse est. Ita enim veteres, qvi singulis
aani tempestatibus, non tantum rhedis &
vehiculis sed etiam navibus, ubi tamen terra
trajici poterat, sæpius usi sunt, commeatum
navalem externum hyëme nunquam, sed
bis æstate interdum instituerunt a).

§. 44. Plurimā commeatus terrestris
præ navali incommoda, ubi perlongum est
iter vastaque rerum transportandarum mo-
les, partim ex vitio, quod merces trans-
portandæ in via contrahunt, partim ex
utensilium & jumentorum clade, partim de-
nique ex majori hominum transportantium
numero temporisque dispendio §. 10. & 11.
supra ostendi. Sed ultimum hujus illudque
gravissimum præ navali incommodum in
justo majoribus sumtibus posui; quod ut
demonstrem, rationes primo in terrestreni
de quo supra, deinde in navalem ejusdem
voluminis, subducam oportet, impensas ne
plus justo augeam nec imminuam mediam
in ratiocinando annonam secuturus.

a) *Biarnar Saga Hyrdalakappa* Cap. 7.

§. 45.

Ratiocinatio

in

Commeatum terrestrem Borealem, posito
nimirum piscium transportandorum
numero = 12000. in censum hęc
veniunt.

Imp. Sol. m. d.

a) Salaria hominum 14. qvi a commeatibus erunt per 4 hebdomades eorumqve	= 56. + 62.
b) Victus	= 19. + 76.
c) Merces eqvorum	
α) Jugalium 122.	} = 106. + 24.
β) Viatoriorum 28.	
d) Pretium pro eqvis 3 enectis & plagis adfectis solven- dum	= 8. + 48.
e) Merces utensilium	
α) Funium 120.	= 21. + 75.
β) Stragularum 130.	= 3. + 90.
γ) Clitellorum 152.	= 15. + 12.
δ) Compedium 160.	= 1. + 70.
ε) Tentoriorum 2.	= 1. + 6.
ζ) Cistarum	64.
f) Solcæ 150.	= 24. + 84.
g) Viaticum	= 4. + 24.

In Summa 264. + 59.

§. 46.

§. 46. Qvod si idem volumen mari trajecerimus, calculi sequentem in modum subduci possunt; posito nimirum 3 heudmadum spatio,

Imp. Sol. m. d.

a) Salaria nautarum 8.	= 31.--
b) Victus.	17.--
c) Naulum.	31. ✕ 24.
d) Reliqua pretio emenda v. mercede saltem conducenda 20.--	

Summa 99. ✕ 24.

§. 47. Pretium equorum in priori quemadmodum navium in posteriori calculo in considerationem non venit, quippe quod a lucro fructuque omni ex navibus jumentisve percipiendis subtrahendum est. Quoniam vero ratio commeatus terrestris communi incolarum usui innititur navalis non item, ne quid difficultatis amplius habeat ratiocinatio secunda, pono salaria nautis debita victusque duplo majores adeoque 96 imp. pono naulum reliquaque pretio emenda v. mercede conduenda dimidio majora adeoque 76½ imp. (quæ tamen si omnia ordine fiant, poni nequeunt). Ex quo sequitur commeatum navalem 172½ imperialibus constitutum esse, adeoque terrestrem navali

91³/₈ imp. sumptuosiore fore. Sed jam reliqua hujus præ terrestri commoda, de quibus supra dictum est, hoc loco insuper repetenda sunt.

§. 48. De ratione instituendi & dirigendi commeatus navalis hæc hæc hactenus; Superest ut de mediis quibus hodie in patria instituatur, paucis disseram, idque eo magis, quo difficilior, nostraque attentione dignior res est, de qua una non est omnium sententia. Tria autem, ni fallor, subsidia heic locum inveniunt; Etenim si commeatus, utrum sit externus an internus, in optimum statum sit constituendus, proprio aut alieno Marte res peragatur necesse est, ideoque aut incolæ aut exteri aut denique tam incolæ quam exteri rem suscipiant; cum vero tria hæc remedia sua habeat & commoda & incommoda, singula mox breviter, sed ordine exponam.

§. 49. Patet autem ex superioribus ad commeatum navalem externum ea qua par est ratione restituendum opus esse. 1) ut incolæ naves commeatibus aptas utilesque exstruant, vel saltem mercede quasdam conducant, simulque periculum omne a navibus ne dicam mercibus, qua fieri potest, avertant, 2) ut nautas salariis quæ his debentur, au-
geant, 3) ut qui commeatibus præsent eosque
- diri-

dirigunt commerciorum sint periti, 4) ut opera naturæ, quæ extra patriam desiderari possent, non tantum magis quam hætenus perficiant, sed & numero augeant, novaque detegere studeant, 5) ut opera artis quibus hinc inde deficiuntur exteri, ex operibus naturæ internis quam plurimum, sed omnibus numeris absoluta, conficere totis viribus allaborent; Ex quo consequitur 6) ut ædificia numero plura non tantum conservandis mercibus sed etiam opificum & mercatorum habitationi apta & accommoda exstruere adeoque emporia in patria constituere necesse babeant. Cave vero ne hinc colligas, commeatum navalem terrestri sumptuosiores fore, cum sumtus qui constituendis emporiis nec non operibus naturæ & artis perficiendis inserviunt non ad impensas commeatus navalis proprie sed ad rem Islandorum bene ordinandam pertineant; præterea ejusmodi sumptus commeatus navalis, non magis quam terrestris, si ea unquam qua par est ratione sit instituendus, postulat. Ad commeatum navalem internum plene restituendum, præter sumptus in exstruendas naves majores & meliores quam hætenus, nautasque insumptos, opus est. 1) ut opera naturæ, quibus deficiuntur incolæ, ideoque quæ ab exteris quotannis in insulam adportantur, quæ tamen cali soli que constitutio patitur, in insula producant, quæ vero domi adhuc inculta jacent, communibus hominum

H

usibus

usibus restituant, 2) Ut opera artis quibus in univ^{er}sum indigent, ipsi conficiant, unde sequitur, 3) tam qua commeatum navalem internum quam externum emporiorum in Islandia usus.

SCHOL. Usum mercaturæ nostratibus cum exteris exercendæ, a posteriori quoque confirmat experientia. Ex historiis enim constat, nunquam meliori loco fuisse res Islandorum, quam dum eorum commercia cum gentibus exteris salva adhuc erant; inclinantibus vero his commerciis res nostratium statim inclinare cæperunt, neque in pristinum statum postea unquam redierunt.¹ Dolendum itaque est, quamdiu omnia manent in statu quo jam sunt, nullam melioris fati spem superesse, sed quo longius præsens rerum nostratium status durat eo miseriorem est futurum; dici enim vix potest quantum publico privatoque incolarum bono adversetur, regiisque redditibus simul detrimentum adferat, quantamque pecuniæ summam per longam annorum seriem insulæ subduxerit: quo factum est ut status rerum nostratium prosperrimus (sit venia verbo) benignitati annonæ ut plurimum, nostrorum vero operæ artique nil fere debeatur; Unde sæviente paululum annona in summum vitæ discrimen adducimur.

§. 50. Primum quidem de restituendo commeatu navali consilium (§. 48.) nostratibus sine dubio quam plurimum conducet, interim, qui hæc quæ §0. prægr. monui, diligenter animo perpendit, absque ullo fere negotio

negotio videbit tot tantasque heic difficultates adesse, ut ne vix ac ne vix quidem superari queant; Nostrates enim rem aggredientur vel per alios vel non, si posterius, primo commerciorum sunt imperiti, deinde sumptibus in emporia navesque maiores expendendis subsistere non possunt, nisi fundis forsan quos in insula possident, pignori datis, pecuniam mutuo accipiant; sed sic rem plenam aleæ non sua sponte, sed inviti suscipient, unde res non in melius sed in deterius evadet. Quodsi vero mittendo juniores in terras peregrinas commerciis operam dederint, mox eadem circa sumptus difficultas redit; Sin vero prius locum obtineat, per mandatarios rem agant necesse est; Sed sic sumptus non tantum plus justo augment, lucrumque imminuunt, sed & aliorum fidei, quorum remne bene gerant an secus, non interest, se facultatesque suas leviter committunt; invitis vero nulla voluntas, nulla spes, nullusque denique successus.

§. 51. Secundum de restituendo com-
meatu navali consilium facilius quidem est
sed nostratibus valde odiosum; nam præterea
quod exteri commerciorum artiumque periti
solvendo sunt, fructum omnem ex mercatura
interna & externa capiendum nostratibus in-
juste præripiunt, ideoque insulam facilius
quam unquam pecunia exhauriunt, suas

vero res perditas recuperandi spem misere præcidunt, qui postquam avido suo ingenio pro viribus satisfecerunt, brevi disparent, vel si in insula permanserint, plenam rerum nostrarum ruinam simul semelque facient.

§. 52. Quod si incolæ tandem & exteri, quod erat, tertium, rem una aggregantur, omnium commodissime res se habebit, sublevantes enim mutuo alii aliorum vires opificia & artes quaslibet, saltem maxime necessarias in patriam inducere, emporia fundare, navesque perfectiores exstruere, vel pretio conducere, ideoque mercaturam internam & externam, qua par est, restituere valent. Si itaque hoc consilium, præter quod nullum amplius superest palmam mereatur, mercatores & opifices exteri in insulam allecendi sunt, faventibus quidem privilegiis, sed æquis, patriæque minime odiosis donati; cum his incolæ de commerciis participant, cum his patriæ omnis generis mercibus provideant, cum his denique res indigenas, quibus abundant, in terras quaslibet peregrinas exportent. Exteri suos & incolarum liberos in artibus & commerciis instituunt, qui quam primum artis fuerint periti, opificibus & mercatoribus reliquis juribus manentibus iisdem succedant. Pecuniam cætera, his usibus destinata partim de suo addant, partim si ita res tulerit,

mutuo

mutuo accipiant, fœnus quotannis soluturi, donec naves & ædificia successu temporis pretio redimant, facultate emendi solis incolis non exteris nisi in patria sedem fixuris concessa.

SCHOL. 1. Neque exterorum in patriam invitatio, modo debitis utantur privilegiis, negotium nobis facesset: Hæc enim quemadmodum in omni re, ita in hac, præmiorum instar, vim maximam habebunt; At vero permultum interest, utrum exteri in insulam alleclendi prudentes sin & sobrii? utrum ingenui beneque animati? utrum industrii rerumque suarum attenti nec ne? utrum plurimarum an unius solius artis periti? utrum opibus & copiis præpolleant an non? tandem soli natalis, status socialis, ætatis, ducenda est ratio; a singulis tamen si collidant, iusta fiat exceptio.

SCHOL. 2. Provocant ad quartum patriæ in meliorem statum constituendæ remedium, mercaturam scilicet quam exteri promiscue sed nulla societate inita, cum incolis exerceant. Sed quid quæso in hac nostratibus ponendum est præsidii? Numquid hæc artes & opificia in patriam iuducet & perficiet? Numquid hæc naves & emporia in commune nostratium bonum constituet? Numquid hæc unquam per se efficiet, ut mercatores & opifices exteri sedem & domicilium rerum omnium in patria constituent & conjunctis eum incolis viribus de quibusvis vitæ subsidiis intulæ provideant & mercaturam exerceant; Non neganda quidem sunt hujusmodi mercaturæ præ cæteris comoda, ad annonam enim quam proxime accedit, quædam paulo benignior est, id solum

efficit ut merces solito meliores & plures, minorique pretio comparari queant; sed in forma resp. nil mutat; unde hoc mercaturæ genus ad restaurandum Islandiæ statum internum nil facit, sed habendum est ut malum minus majori præferendum.

§. 53. Sed plurima adhuc de his aliisque in patria ordine instituendis & dirigendis tenenda sunt, quæ tamen facilius intelligi quam explanari possunt; Sed hæc rerum politicarum gnari ignorare nequeunt, quippe qui singula rerum publicarum commoda ut & incommoda digitis numerare valent, ideoque quid omnibus in universum & singulis conducat, quid obsit, ex assè cognoscunt Duo saltem cane pejus & angve vitanda caveant nostrates; 1) ne quæ fallaci novitatis specie commoti, suisque nimis confisi viribus ab omnibus una incipiant; sic enim omnia agendo nihil agitur; contra rationis est ut a minimis iisque maxime necessariis exorsi, ad majora & utiliora indies progrediantur; res enim e minimis profectas initiis maximas sæpe numero evasisse constat. Caveant 2) ne falsa consuetudinis religione decepti ad difficultates quasvis obvias, hastas statim abjiciant adeoque ab optimo quovis proposito, nulla cogente ratione desistant; sic enim nihil agendo utilissimum quodvis negligitur, res vero nostratium in miserrimo quo jam sunt statu semper manebunt.

EMENDANDA.

- Pag. 14. l. 15. in colis, leg. incolis.
 - 15. - 27. ut del.
 - 18. - pen. epvi, leg. equi.
 - 20. - 7. furcinarii, leg. sarcinarii.
 - - 13. coficient, leg. conficient.
 - 22. - 22. prævoco, leg. provoco.
 - 24. - 18. Thorniodi, leg. Thormodi.
 - 25. - 7. ad euntem, leg. adeuntem.
 - - 17. ad venerat, leg. advenerat.
 - 27. - 1. Eyafiardarli & Asnell, leg. Eyafiardar; let Askell.
 - - 23. fiarlut, leg. fiárlut.
 - 28. - 4. usdem, leg. iisdem.
 - 29. ✓ 17. acciperem, leg. accipe rem.
 - 30. - 7. accivitas, leg. acclivitas.
 - 32. - 3. ruins, leg. ruinis, inviumque, leg. niviumque.
 - 35. - 14. vocat, leg. vacat.
 - 44. - 9. Stirmis fou, leg. Stitmißon.
 - - 28. Hioruðröndum, leg. Hornströndum.
 - 46. - 13. Skipstíornar madr, Skipstíornarmadr.
 - - 17. Skiptíornarmadr, Skipstíornarmadr.
 - 49. - - vilibus, leg. vicibus.
 - 50. - 24. iridigent, leg. indigent.
 - 57. - 3. intra, leg. infra.
 - 58. - - tribuenda, leg. tribuendam.
 - - 25. has, leg. hanc.
 - 65. - 22. minoribus, leg. majoribus, & lin. penult. posteriorum, leg. posteriorem.
 - 67. - Supra all. §is. leg. §is. Sect. 2. Supra all.

